

Četvrtak, 17. oktobar 2002.

Svedok Jovan Dulović

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

Privatna sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.00 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Samo na ovom delu ćemo biti na javnoj sedinici kako bismo saopštilo svoju odluku. Sobzirom da su se okolnosti promenile, ostatak svedočenja ovog svedoka saslušaćemo na privatnoj sednici, budući da je Pretresno veće uvereno da je to u interesu pravde. Sad ćemo da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

sekretar: Sad smo na privatnoj sednici.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću, juče ste pri kraju svedočenja govorili o tome kako ste i kada ste odlazili iz Višegrada i spomenuli ste jedan događaj prilikom vašeg odlaska iz Višegrada. Izvesno vreme pošto ste otišli iz Višegrada, da li ste se vratili u područje Zvornika u pokušaju da ponovo uđete u grad Zvornik?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kada je to bilo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo 10. maja 1992. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom vašeg svedočenja ja ću da vas zamolim da opišete brojne lokacije u Zvorniku, kako biste pomogli Pretresnom

veću. Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 342/4 i da se stavi na grafoskop. Zamolio bih tehničku ekipu da malo zumira kako bismo mogli da vidimo čitavu kartu na ekranu. To je dobro. Hvala. Gospodine Duloviću, da li ova karta predstavlja grub plan grada Zvornika?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zamoliću vas da Pretresnom veću pokažete most koji spaja Zvornik i Mali Zvornik.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Evo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću. Pre vašeg svedočenja ovde, da li je od vas bilo zatraženo da obeležite razna mesta na ovoj karti?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi označili most oznakom C4-1?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hteo bih da sada Pretresnom veću ukažete na štab Teritorijalne odbrane?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Evo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam kojim brojem ste označili tu lokaciju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: C4-2.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću, molim vas ako možete da ponovite taj broj?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: C4-2.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam pokažete mesto na kom ste se sreli sa čovekom po imenu Ćele ili Ćela, a o čemu ćete da svedočite?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Tu negde nedaleko... Gde je obeleženo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kako ste obeležili to mesto na mapi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: C4-2.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam pokažete gde se nalazi ciglana?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ciglana je ovde.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kako ste označili to mesto?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: C4-4.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: C4 ili D4?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: C4.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da li biste mogli da ponovite slovo kojim ste označili tu lokaciju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Označio sam sa "C".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sada pokažete na područje Čelopeka? Molim da se karta pomeri malo u levo.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Čelopek je udaljen od Zvornika ... Ide se ovim putem i obeležen je sa C4-5.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala vam, gospodine Duloviću. Molim da se karta ostavi na grafskopu, ali neću odmah da postavljam pitanja vezana za nju. Gospodine Duloviću, kada ste se vratili na područje Zvornika, recite nam da li ste primetili bilo šta upečatljivo sa one strane Drine gde se nalazi Mali Zvornik?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Na strani Malog Zvornika, na mostu, pri kraju mosta, sa te strane bili su naređani džakovi peska. Tu su bili ljudi, neki u uniformama, neki bez uniformi, u civilu. Na vrhu tih džakova bio je mitraljez i jedan vojnik sa uperenim puškomitraljezom prema suprotnoj strani, odnosno muslimanskoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste već spominjali ljude u uniformama koje ste tamo viđali. Da li ste vi mogli da identifikujete kojim jedinicama ili formacijama su pripadali ti ljudi na osnovu uniformi. Ako možete, recite nam?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nešto sam mogao, a nešto nisam mogao. Mogao sam policijske uniforme da razlikujem i mogao sam vojne uniforme. Čovek koji je bio za mitraljezom, bio je u vojnoj uniformi, odnosno maskirnoj uniformi vojnoj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A muškarci koji su imali na sebi policijske uniforme, da li su oni bili iz Republike Srbije?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako mi je rekao vojnik sa kojim sam poduze razgovarao, koji je baš bio za mitraljezom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A iz kog razloga ste se uputili u Zvornik tom prilikom?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Hteo sam da vidim šta se događalo u Zvorniku, jer je u to vreme bila velika propaganda da je srpski živalj u Zvorniku ugrožen i da se čine zločini nad njima. Hteo sam da se uverim da li je to tačno, jer dosta je neubedljivo zvučalo to šta je pisalo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste došli do mosta, da li ste primetili bilo šta u vezi sa tim mostom i da li ste primetili nešto po čemu se on razlikovao od prethodnih poseta?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Sa druge strane mosta je bila jedna tabla okrenuta prema srpskoj strani na kojoj je pisalo Republika Srpska.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi pokušali da pređete preko mosta?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, nije bilo problema, pustili su me i prešao sam preko mosta. Pre toga su me savetovali da idem na svoj rizik i preporučivali da ne prelazim preko mosta i odlazim na muslimasku stranu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što ste prešli preko mosta, da li ste razgovarali sa osobom koja se nalazila iza onog mitraljeza?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Razgovarao sam sa tim vojnikom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta vam je on rekao u vezi sa situacijom na mostu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: On mi je rekao... Ja sam ga pitao zašto je taj mitraljez uperen na drugu stranu kad tamo piše "Republika Srpska". On mi je rekao da su oni na mostu zbog toga što su razne paravojne ili druge formacije pokušavale na silu nekoliko puta da pređu preko mosta sa oružjem i sa zaplenjenom robom, stvarima, koje su hteli da prenesu u Srbiju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, da pređu sa bosanske strane mosta natrag u Srbiju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku zaista i prešli preko mosta i stupili na tlo bosanske opštine Zvornik?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas recite nam šta ste videli i šta ste uradili kada ste stigli u Zvornik?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Čim sam prešao most, video sam puno ljudi, uglavnom u civilnim odelima, a naoružani. Neki su bili i u maskirnim ili kombinovano u vojničkim, ali sa pantalonama, farmerkama i nekim drugim vrstama pantalona i ne sa vojničkim cipelama, nego uglavnom sa civilnim cipelama ili patikama. Za njih sam znao da to nije redovna vojska i da su to kao onaj čovek iz... Koga sam opisao onako prošli put.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče ste rekli da kada ste prvi put bili u Malom Zvorniku da ste mogli da vidite jugoslovenske tenkove na bosanskoj strani, odnosno u bosanskoj opštini Zvornik. Da li ste i ovom prilikom mogli da vidite tenkove?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Bilo je tenkova i artiljerijskog oruđa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste mogli da vidite da li tim tenkovima i artiljerijskim oruđem rukuju pripadnici jugoslovenske vojske ili pripadnici ovih pravojnih grupa koje ste nam upravo bili opisali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Na kraju mosta prema... Do bosanske strane bio je tenk pored samog mosta u kojem je bio vojnik koji je virio iz one kupole. I sa njim sam izmenjao par rečenica. Više se sadržaja ne sećam. Sadržaja razgovora i izmenjenih nekih rečenica koje nisu bile bitne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku pitali nekoga na ulici da vas uputi na osobu koja je bila glavna u Zvorniku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nekoliko ljudi... U stvari, odmah mi je rečeno, ja sam proveravao pitajući još neke i uputili su me u štab Teritorijalne odbrane u jednoj od ulica u samom centru grada. Imao sam utisak da je to centar grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su vam rekli ime te osobe koja je tu bila glavna?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta su vam rekli, o kome se radi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Rekli su mi da se radi o Marku Pavloviću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je bilo ko od tih ljudi rekao da je on meštanim, da je iz Zvornika ili je iz nekog drugog mesta?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Rekli su mi da je to major Marko Pavlović. Niko ga... Ja sam pitao da li je on odavde, ko je to, je l' iz Teritorijalne odbrane. "Ne", kazali su, "on je čovek koji je tu došao od nekle".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to onaj isti Marko Pavlović za koga ste kasnije saznali da se zove Branko Pavlović i za koga ste kasnije saznali da je povezan sa Mihaljom Kertesom?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je bio Branko Popović. Zapravo, saznao sam da se on zove Branko Popović, što mi je i on kasnije, par godina posle toga i potvrdio kad sam razgovarao sa njim u Somboru, jer je on bio iz Sombora i zvao se Branko Popović.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste otišli i razgovarali sa tim čovekom 10. maja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Došao sam u kancelariju kod njega, pokazao sam ... Bilo je tu ispred neko nazovi obezbeđenje, ljudi naoružani i ja sam kazao da sam novinar i pokazao novinarsku kartu i pustili su me da razgovaram. Popeo sam se par stepenica i ušao u njegovu kancelariju i predstavio se i tu smo razgovarali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što pređemo na taj razgovor, zamoliću vas da Pretresnom veću opišete tu kancelariju. Da li je тамо bilo mapa i neke druge opreme za koju bi se očekivalo da se nalazi na komandnom mestu u štabu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To nisam primetio. Ne znam zapravo, ne sećam se, ali je to bila jedna od običnih kancelarija koja nije odudarala od neke druge administrativne kancelarije, koliko se sećam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas recite nam ukratko o čemu ste razgovarali sa majorom Pavlovićem?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam ga pitao šta se to dešava u Zvorniku. On je bio dosta usplahiren, vidno uplašen i zabrinut, jer kako mi

je rekao, neposredno pre toga imao je problem. On se sastojao u tome što je izvesni vođa jedne paravojne organizacija, znao mu se samo nadimak, Ćele, koji je došao i maltretirao ga u kancelariji, vadeći pištolj i prislanjajući mu ga uz glavu. Sve mi je on to ispričao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću, kako bi nam sve bilo jasno, ko je prislonio pištolj na čiju glavu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ćele je upao u kancelariju kod Marka Popovića, odnosno kod Marka Pavlovića, odnosno Branka Popovića i prislonio mu pištolj uz glavu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Ćele bio član neke paravojne grupe?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. On je bio, ako se to može tako nazvati, i šešeljevac. To je bila jedna od Šešeljevih jedinica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je major Pavlović rekao šta je Ćelo želeo od njega, odnosno zašto mu je prislonio pištolj uz glavu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. On je... Ćele je mislio, ali da li je to tačno, ne znam, da i major Pavlović učestvuje u tome što Ćele sa svojim ljudima i plenom ne može da pređe i oružjem, pređe preko mosta, jer su sa druge strane bile srpske snage koje nisu dozvoljavale da se unese oružje i plen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je major Pavlović rekao za neke telefonske pozive koje je on obavio u vezi sa tom situacijom?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Rekao mi je da je zvao Radmila Bogdanovića i Šešelja i da mu je Šešelj odgovorio da su se Ćele i njegova jedinica otrgli kontroli i da nemaju veze sa njim. Sa Bogdanovićem šta je razgovarao, ja ne znam. Nije mi rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nije vam rekao šta je njemu rekao Bogdanović ili vam nije rekao ni šta je on rekao Bogadanoviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne. Bogdanović u to vreme je bio penzioner, ali je bio još uvek vrlo uticajna ličnost u republičkoj policiji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li vam je major Pavlović rekao šta je on rekao Bogdanoviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi rekao. Samo da ga je zvao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I jeste li vi u jednom trenutku otišli iz kancelarije majora Pavlovića i susreli Ćelu na ulicama Zvornika?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Nedaleko odatle susreo sam Ćeleta koji je bio u pratnji dvojice, takođe naoružanih mladića. On me je prepoznao, jer smo se, izgleda, videli negde svojevremeno u Borovom Selu ili u nekom selu oko Borova Sela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas opišite nam vaš susret sa njim na tom mestu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam ih prvo ugledao, pa oni mene. Išli smo jedni prema drugima i morali smo da se susretнемo. Onda me on prepoznao, raširio ruke i predstavio svojoj dvojici mene kao najvećeg srpskog novinara. Ja sam prihvatio razgovor sa njim, iako ga se nisam sećao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas opište nam kako je bio obučen i da li je imao neko oružje sa sobom i ako jeste, koje?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Imao je na sebi redenike sa municijom, bombe za pojasmom, maskirnu uniformu, šajkaču, srpski kapu sa kokardom, bradu dosta veliku. Ono šta mi je palo u oči, na nogama nije imao ni cipele kožne, ni patike, nego neku vrstu papuča od mekog materijala, od štofa, nalik na patike, ali nisu patike što je bilo čudno. Nije se uklapalo u ono što je nosio na sebi. Prepostavio sam da je imao neke probleme sa nogama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste primetili da je imao nož?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, imao je nož. Kamu jednu dugačku, karakterističnu što je na vrhu drške bila kruna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde mu je bio taj nož? Gde ga je nosio?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Za pojasmom. Na boku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste pokazali rukom na desnu stranu, je li tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li na desnoj ili levoj, ne sećam se više, ali na boku je bilo sigurno, o kajš zakačeno, kao što se to nosi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je Ćelo u jednom trenutku negde poveo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Kazao je da idemo zajedno na ručak u jednu kafanu. Seli smo sva četvorica u automobil. Znam da nije imao registarske tablice i krenuli putem kao što stoji na mapi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A vi ste na mapi pokazali mesto gde vas je on odveo i označili ga sa C4-3.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam trenutno preskočio taj deo, ali smo pre odlaska ... Na kraju smo otišli u tu kafanu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sudije imaju kopiju ove mape, pa je dovoljno samo da nam kažete oznaku kojom ste označili ova razna mesta.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, odveo me je tamo gde je bila ova njegova jedinica, u neku, ja sam to tada prvi put video i nisam ni znao da postoji, jedna velika, nalik, kao fabrika. Verovatno i jeste fabrika koja se zvala "Alhos".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U toj fabrici da li vam je Ćele nešto pokazao?

Da li vas je odveo u neku prostoriju i pokazao vam neku opremu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam molim vas šta vam je pokazao?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: On mi je pokazao sanitetsku ekipu u jednoj velikoj sobi koja je bila pored par kreveta, puna televizora, video rekordera, muzičkih stubova i ostale neke tehnike.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi stekli utisak da se radi o novim televizorima i elektronskoj opremi ili o korišćenoj imovini?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Mislim prvo šta sam shvatio i uočio je da ništa od toga nije novo, nego je već korишćeno, a i videlo se da nije bilo upakovano u one kutije, goli televizori, jedan na drugom, video rekorderi naređani kao knjige ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je upoznao sa nekim ženama koje su tamo bile?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta je rekao, ko su one bile?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Rekao mi je da je to sanitetska četa njegova i

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta ste vi pod tim shvatili?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja... To je trebalo je da shvatim kao bolničarke. One nisu ličile na bolničarke. Bile su u mini suknjama, kratkim ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je opisao neki sukob koji je imao sa nekom osobom u vezi sa tim ženama?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, to mi je posle tog predstavljanja tih bolničarki pričao da je Peja, to je zamenik Arkanov, koji je takođe bio u Zvorniku i dok su oni bili negde na terenu, na čišćenju terena, pokupio, strpao u autobus i prebacio preko Drine na srpsku stranu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Juče ste nam govorili o dve osobe po imenu Peja koje su bile u nekoj vezi sa Arkanom. Da li ste mogli da shvatite o kojem se Peji radi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to Peja koji je bio sa nadimkom Ciganin. Ne sećam se više tačno da li je bio jedan ili drugi, jer ih ja nisam poznavao. Slušao sam o njima, ali ih nisam poznavao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku otišli iz tog Pejinog štaba u jedan drugi objekt, na jedno drugo mesto u Zvorniku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Insistirao je da odemo zajedno do ciglane, šta mi nije bilo jasno zašto idemo, ali sam išao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas opište nam šta ste videli u ciglani?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Rekli su mi da u Zvorniku jedino još ciglana radi i tu su bili gotovi proizvodi, odnosno cigle, naređane kako se to već radi po ciglanama i odveo me kod direktora koji je bio u kancelariji svojoj i tu smo pričali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje je nacionalnosti bio direktor?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Očigledno srpske. On mi je predstavljen kao direktor.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta vam je otplikite on rekao?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja... Ni dandanas mi nije jasan taj Ćeletov postupak. Kao on mi je pričao o nekim poslovima i da će ta fabrika da bude prosperitetna u razvoju Zvornika kao grada. Kao da je imao neki interes, neki posao ... Jedino tako sam mogao da protumačim njegovo interesovanje za ciglanu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bilo još nekih radnika tamo koje ste eventualno videli, pored direktora?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Zanimljivo je da nisam video radinike uopšte.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se koji je to bio dan?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se koji je to dan bio, ali kasnije smo utvrdili da je to bila nedelja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to tačno da ste vi to utvrdili te godine uz pomoć kalendarja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Po odlasku iz ciglane, da li vas je Ćele odveo na neko drugo mesto?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Po odlasku iz ciglane smo krenuli na taj ručak na koji je on rekao da idemo u neku kafanu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde je bila ta kafana?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pa na otplikite, ako se dobro sećam, nekoliko kilometra od Zvornika.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Severno ili južno od Zvornika?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ovim putem, znači severno. Ako je tamo jug... Ako je tamo sever, ovde jug, ovamo zapad po ovoj mapi... U stvari je to bilo niz Drinu. Put je išao takođe pored Drine, nizvodno od Drine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi mesto na koje vas je odveo na ručak, označili sa C4-5?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je taj put koji ide ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako se obično naziva taj deo Zvornika?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Možda sam i znao, ali sam zaboravio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je trajao ručak?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Po mom sećanju više sati. Tačno vreme ne mogu da utvrdim.,,

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas opišite nam neke od stvari koje su bile teme razgovora sa Čelom?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: On mi je pričao, uglavnom je on pričao, o uspesima svoje jedinice u čišćenju, kako je kazao, u čišćenju terena. Ja do tada nisam imao pojma šta znači pojam "čišćenje terena". To sam shvatio iz njegove priče.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ga pitali da vam objasni šta znači "čišćenje terena"?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, "čišćenje terena" znači oslobođanje od muslimanskog stanovništva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je opisao i jednu takvu operaciju čišćenja u kojoj je on učestvovao prethodne noći, dakle 19. maja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Rekao mi je da su celu noć čistili teren i da nisu ispalili nijedan metak, nego da su radili "na hladno", što sam ja shvatio šta hoće da kaže tim. A i on je tada "na hladno" lupio se rukom po onom nožu. Toga se vrlo upеatljivo sećam. Onda sam ga pitao "Da li sve?", i pokazao sam rukom ovako, i na decu. On je kazao "Da, da se nikada ne vrate". To je nešto što se pamti zauvek.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za zapisnik, vi ste sada rukom pokazali otprilike visinu metar od zemlje. Da li ste vi to učinili kako biste nam pokazali da ste ga pitali šta se dogodilo deci?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. To znači da su pobijena i deca, po onome kako mi je rekao. Ja sam tako razumeo, jer kaže "da se nikad više ne vrate".

SUDIJA MEJ: Gospodine Grum (Groome), rekli ste da je to bilo 19. maja, a ja sam shvatio da je datum koji se odnosi na Zvornik 10. maj, da je to datum te posete.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izvinjavam se, časni Sude. U pravu ste. Dajte da to rasvetlimo sa svedokom. Gospodine Duloviću, vi ste Zvornik posetili 10. maja, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako piše u mom dnevniku, odnosno beleškama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle ja nisam bio u pravu kad sam rekao da je to bilo prethodne večeri 19. maja, već 9. maja, događaj koji vam je opisao Ćelo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne znam datum stvarno. Znam samo da iznad tih beleški стоји 10. maj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre završetka ručka da li vas je Ćelo zamolio da pozovete neke ljude u njegovo ime?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Pitao me je da li znam Vojislava Šešelja. Rekao sam da znam kô je, ali da ne znam gde je i šta je i kako bih stupio sa njim u vezu. Onda mi je on dao telefone koje sam ja zabeležio, od kuće i od posla.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možda danas možete da se setite tih telefonskih brojeva, ovde u sudnici?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ali sam ih imao u trenutku kada sam pričao o tome. Svojevremeno sam imao originale svih svojih beleški i one su unete u zapisnik, koliko se sećam. Da se setim sad, ne mogu. Nisam ih nikada ni pokušavao da zapamtim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle da li je tačno da ste vi te telefonske brojeve uneli u svoju izjavu koju ste dali Tužilaštву ovog Suda?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, molim da se svedoku dozvoli da osveži pamćenje u pogledu tih telefonskih brojeva, tako što će mu se omogućiti da pogleda svoju izjavu.

SUDIJA MEJ: Da. Izvolite.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Evo ja samo, gospodine Duloviću otvorio stranu broj 9 vaše izjave i zamolio bih vas da pogledate paragafe u dnu strane i da mi kažete da li vam to osvežava pamćenje? Da li su to brojevi koje je Ćelo tražio od vas da pozovete?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Recite nam koji je broj kancelarije Vojislava Šešelja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: 444-8712.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koji mu je broj telefona kod kuće?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: 848-3428. To mi je on izdiktirao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala. Molim da se vrati izjava. Kakvu poruku je od vas Ćele tražio da prenesete gospodinu Šešelju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ono šta sam ja našao u svom bloku, to je pisalo "Ćele... Pejo juri Ćeleta da uhapsi". To je pisalo. To sam ja zapisao. Onda "pet posto stanovništva Zvornika učlaniće se u Radikalnu stranku i čekam dalja uputstva".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi ikada nazvali gospodina Šešelja i preneli tu poruku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A koga je još tražio da nazovete?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam... A, da nazovem... Pitao me je takođe da li znam Željka Ražnatovića ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je Arkan.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Arkana i za njega mi je takođe napisao, odnosno izdiktirao šta treba da mu javim. A to je... Rekao mi je "sa dužnim poštovanjem", obraća mu se "Pejo radi protiv srpske stvari".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi shvatili da se radi o Peji koji je bio Arkanov saradnik?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Jedan od njegovih visokih oficira u gardi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada tu poruku preneli?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre odlaska sa tog područja, Zvornika i Malog Zvornika, da li ste još koji put videli majora Pavlovića?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Video sam ga, ja mislim par godina kasnije. Ne mogu da se setim tačno koje godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobro. A da li ste ga ponoćno videli 10. maja? Mislim na to razdoblje, znači pre nego što ste otišli iz Zvornika?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, video sam ga sa srpske strane u kafani "Mali Zvornik" ili "Mali raj", ne znam više kako... Zaboravio sam kako se zvala kafana, ali ona je jedina tu pored reke. To je hotel zapravo. Video sam ga uveče. Govorio je da mu porodici prete negde. Nije rekao gde i da mora hitno da ide za Beograd. I koliko znam, otišao je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste u jednom trenutku razgovarali sa vojnicima i to u vezi sa velikim pticama koje su tog 10. maja letele?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, upravo sa onim... Jednim od onih ljudi na mostu sa srpske strane. Stvarno su kružili orlovi i to u većem broju i to sam primetio i rekao mu to. Malo se začudio. A on mi je rekao "nikad više leševa nije teklo Drinom nego sada".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nešto kasnije da li ste vi saznali, a onda rešili i da istražite veoma ozbiljne navode vezano za događaje na području Čelopeka u Zvorniku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Zaboravio sam da kažem da mi je od tada prvi put... Ja sam verovao da se ovaj zove Marko Pavlović, ali mi je Ćele rekao da to nije njegovo pravo ime i da je on negde iz Vojvodine. To me je veoma zanimalo, a onda sam dobio glas... Kad sam pisao na tu temu, neko je telefonirao i kazao mi da je Marko Pavlović zapravo Branko Popović i da je iz Sombora.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sombor je u Vojvodini?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Uspeo sam da ustanovim nepobitno, time što sam otišao u Sombor i našao ga i razgovarao sa Brankom Popovićem, alias Markom Pavlovićem. Ozbiljni ljudi iz Sombora su mi rekli da je on pripadnik Državne bezbednosti, lokalne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hteo bih da vam skrenem pažnju na događaje u Čelopeku. Da li ste vi kao novinar krenuli da istražujete tvrdnje vezano za određene događaje koji su se desili u Čelopeku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam uopšteno kažete o kakvim navodima se radilo? Koje navode ste istraživali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Istraživao sam masakr civila u Čelopeku, odnosno u Domu kulture koji se nalazi pored puta u Čelopeku. U te civile unutra pucao je Vučković Dušan, zvani Repić. Pobio oko, blizu, ne sećam se tačno, oko petnaestak ljudi, a tridesetak ranio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su to oni isti Vukovići koje ste juče spominjali, za koje ste rekli da su pripadnici Žutih osa?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Brat Vojin, stariji brat koji je bio komandant tih Žutih osa i njegov brat Dušan, Repić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom istraživanja događaja u Čelopeku, da li ste sarađivali na izradi jednog dokumentarca u vezi sa onim šta se desilo u Čelopeku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Snimali smo i intervjuisali aktere. Zapravo Dušana ne, nego njegovog brata, komandanta Žutih osa, Vojina Vučkovića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi lično intervjuisali Vojina Vučkovića?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Išao je moj kolega, ali sa čovekom sa kojim smo radili koji je bio filmadžija kako se to kaže kod nas.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi lično intervjuisali Vojislava Šešelja za ovaj dokumentarac?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste takođe intervjuisali čoveka po imenu Hože Mendeluče?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije, ove nedelje, da li je od vas bilo zatraženo da pregledate video kasetu sa tim dokumentarcem?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja bih sada molio da se svedoku pusti video, da mu se pokaže video traka. Dakle ne da se pusti, nego samo da se pokaže. To je dokazni predmet 342, tabulator 13. Takođe imamo i prevod u registratoru. Molim da se samo pokaže svedoku video kasetu.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću, da li je to ta video kasetu koju ste pregledali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi tu napisali datum kada ste pogledali taj video snimak i da li ste vi napisali C-004?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je moj rukopis.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, predložio bih sledeće. Mislim da bi bilo daleko bolje da Pretresno veće pogleda ovu kasetu kada se budemo konkretno bavili Zvornikom. Ali postoji nekih 30 do 40 sekundi intervjua gospodina Dulovuća sa gospodinom Šešeljom, pa bismo hteli da pustimo samo taj deo.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak jedan. Ovaj transkript koji imamo je, prepostavljam, transkript čitavog video snimka, a ne može sada da se pusti čitava video kasetu, budući da se radi o komentarima nekih drugih svedoka, tako da to ne možemo sada da prihvativimo. Ali vi tražite da se prihvati onaj deo intervjua sa Šešeljom i to se nalazi na strani 14 transkripta.

TUŽILAC GRUM: Tužilaštvo bi zamolilo Pretresno veće da razmisli o tome da se prihvati čitava video traka, budući da je to uradila nezavisna organizacija, dakle ne neko ko je povezan sa Tužilaštvom. Naravno, tu ima i intervjua

koji nemaju toliku težinu, ali postoje intervjuji koji imaju. Konkretno, recimo intervju sa Vojinom Vukovićem, počiniocem zločina.

SUDIJA MEJ: Moramo da razmotrimo to pitanje, budući da ne prihvatamo video snimke na taj način. Do sada smo prihvatali video snimke na kojima ljudi opisuju ono šta se dešavalo na terenu, a to nisu baš najbolji dokazi. Znam da smo imali nekoliko takvih slučajeva. Ako se tiče zavere i zajedničkog zločinačkog poduhvata i spominje se Šešelj, onda to može da se prihvati. Ali vi u ovom trenutku jednostavno želite da predočite stranu 14.

TUŽILAC GRUM: Da časni Sude.

SUDIJA MEJ: U redu. Onda ćemo ostatak video snimka da ostavimo za kasnije, dok čujemo druga svedočenja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Takođe bih htio da dodam da se na video snimku vide određena područja, pa bi možda bilo dobro da to sa svedokom prokomentarišemo, kako bi Pretresno veće videlo područje Čelopeka. Gospodine Duloviću, da li se na snimku takođe vide Čelopek, Zvornik i druga mesta na kojima su se desili zločini?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li takođe postoje određeni snimci iz Vukovara, a o čemu ste vi svedočili? Dakle, da li se vide određeni delovi Vukovara koje ste vi juče opisivali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Jeste.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, sada bih zamolio da se pusti onaj segment od 40 sekundi, a posle toga ću postaviti određena pitanja svedoku?

SUDIJA MEJ: U redu.

(Video snimak)

Novinar: Juče ste na televiziji rekli da je Milošević bio taj koji je snabdevao vaše ljudе naoružanjem i da je aktivno učestvovao u svemu. Da je on bio u pozadini svega ovoga?

Vojislav Šešelj: Da, to je tačno, 1991. i 1992. godine Milošević je bio vodeći nacionalista i patriota. U to vreme smo imali veoma blisku saradnju, 30.000 dobrovoljaca je poslato na ratište. On je bio onaj koji ih je snabdevao noaružanjem, municijom, odećom, hranom, obezbeđivao je transport, dozvolio je korišćenje vojnih objekata i tako dalje.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću, glas koji smi čuli je glas prevodioca koji je prevodio Šešeljevu izjavu. Budući da ste vi intervjuisali gospodina Šešelja, da li je to tačna izjava gospodina Šešelja, kada ste ga vi intervjuisali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je doktor Vojislav Šešelj kada sam ga ja intervjuisao, ali je to, ja ne razumem engleski, ali to je to što je pričao meni, jer taj deo se odnosio na određenu stvar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kada ste otprilike intervjuisali gospodina Šešelja, a u vezi sa ovim pitanjem?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se godine. Možda je 1996. godine. Piše na kaseti valjda kada je napravljena. 1996. godina valjda. Ne znam tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste vi postavili pitanje Vojislavu Šešelju u vezi dobrovoljaca i paravojske, da li ste mislili na dobrovoljce i paravojsku koju ste vi lično videli u Vukovaru, Zvorniku i Višegradu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je gospodin Šešelj rekao da je gospodin Milošević obezbedio 30.000 paravojnih dobrovoljaca, dakle obezbedio im oružje, municiju, odeću, hranu i tako dalje, da li je on bilo kada kasnije tokom tog razgovora rekao da je preterao i da li je povukao tu svoju izjavu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Dok sam ja razgovarao i pravio taj intervju sa njim, to nije rekao da je preterao. Nije dematovao to šta je rekao nikad. Bar meni nije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada je doktor Šešelj tvrdio da je tu podršku dobijao od gospodina Miloševića, mislio je na 1991. i 1992. godinu. Da li je to tačno?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle barem deo te podrške ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, imao bih samo toliko da kažem da je to snimak iz 1996. godine. Vi ste pre neki dan imali veoma opširnu raspravu o svemu tome. Ja mislim da niko ne može da se izjašnjava o tome šta je neko drugi mislio. I pre neki dan smo upravo imali tu raspravu i vi ste zauzeli jedan stav u odnosu na razgovore koji su se vodili pet ili šest ...

SUDIJA MEJ: Da, ali o tom pitanju ćemo mi da odlučimo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Dobro ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, moje pitanje je bilo, jedan deo te podrške o kojoj je govorio gospodin Šešelj je bio ...

SUDIJA MEJ: Mi ćemo o tome da odlučimo. Nema potrebe da svedok o tome daje svoje komentare.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. Gospodine Duloviću, hteo bih da vam postavim nekoliko pitanja o ulozi medija i da nam kažete nešto o tome na osnovu vašeg iskustva. Vi ste tada bili novinar. Moje pitanje je sledeće, tokom sukoba, možete li da nam kažete otprilike koliko, članaka ste nedeljno dostavljali "Politici ekspres"?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je zavisilo od situacije, od događaja, ali sam ja gledao da svakog dana pošaljem ili veći tekst ili neku informaciju. Kad god sam to mogao ili imao materijala ja sam to činio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Po vašem mišljenju, da li je vaše izveštavanje tačno odražavalo događaje kojima ste vi bili svedok i tačno odražavalo vaše razgovore sa ljudima o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su svi vaši članci objavljuvani?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne. Najveći deo ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se tiče onih članaka koji su bili objavljuvani, da li su vaše reči, dakle reči koje ste vi napisali, ikada menjane?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam date neki primer?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Na primer, ja nikada nisam tokom vukovarske opsade napisao reč "ustaša" ili "bojovnik", nego "hrvatska vojska" i "hrvatski dobrovoljci". Događalo se da neko u redakciji, neko odgovoran, umesto onoga šta sam ja napisao, kažu "ustaše" ili "bojovnik". To mi se nije svidelo i reagovao sam i tražio da se to ne čini više.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kakav ste odgovor dobili?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Rekli su da se to neće više događati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A da li se događalo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ali mi nisi izlazili tekstovi. Nije stampano.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Tokom jednog sastanka sa glavnim urednikom, da li je vaš glavni urednik tom prilikom primio telefonski poziv?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Bili smo svi u sobi gde se održavaju sastanci. Zazvonio je telefon, glavni urednik Slobodan Jovanović je razgovarao i kad je spustio slušalicu, rekao je da nas je pozdravio Slobodan Milošević.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Duloviću, vi ste lično prisustvovali ukasku JNA u Višegrad. Da li ste posle toga bili u prilici da vidite šta su mediji pričali o tom događaju?

SUDIJA KVON: Gospodine Grum, da li možete da nam kažete datum kada je gospodin Milošević pozvao glavnog urednika.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da. Gospodine Duloviću, možete li da nam kažete kada se održao taj sastanak, koliko najbolje možete da se setite?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To su bili svakodnevni sastanci i stvarno bi bilo nemoguće setiti se tog datuma. To je bilo za vreme dok je glavni... Jedino što mogu da kažem, da je to bilo jedino u vreme dok je Slobodan Jovanović bio glavni urednik "Politike ekspres", a tačno kad je postavljen

i kad je smenjen, ni to ne znam čak... Nisam smatrao za potrebnim da pamtim to, a nisam mogao da se... A ne mogu da se setim.

SUDIJA KVON: Da li se sećate koje je to bilo godine?

SVEDOK DULOVIĆ: ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate kada ste napustili "Politiku ekspres"?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Devedeset i neke godine. Ni to ne znam. Imam rešenje, ali ne znam. Nisam upamlio. Ne pamtim dobro ni godine ni mesece ako ne zabeležim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete da li je taj sastanak održan tokom sukoba ili posle sukoba?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nakon sukoba, ja mislim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hteo bih da se vratim na Višegrad. Možete li da nam kažete kako su mediji predstavili ulazak JNA u Višegrad i da li ste vi mislili da je to tačan prikaz događaja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam prisustvovao ulasku. Nije bilo otpora nikavog. U novinama se pisalo da je posle višečasovnih žestokih borbi armija ušla u Višegrad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su to objavile jedne ili možda dve novine ili je na taj način to bilo tako predstavljeno u malte ne svim novinama?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. U svim režimskim novinama koje su činile ogromnu većinu. Drugih gotovo da i nije bilo.

TUŽILAC GRUM: Hvala, gospodine Duloviću. Časni Sude, za sada nemam više pitanja za gospodina Dulovića. Vezano za vaš jučerašnji predlog, hteo bih samo za zapisnik da predložim dokaze za koje mislim da postoji dovoljno osnove, ako to odgovara Pretresnom veću.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC GRUM: U dokaznom predmetu 342 Tužilaštvo nudi sve dokumente od 1 do 13, naravno pod onim uslovima koje je Pretresno veće iznelo za

zapisnik. Što se tiče dokaznog predmeta 343, to su karte. Tužilaštvo nudi dokumente od 1 do 4.

SUDIJA MEJ: Takođe i onih četrdesetak sekundi video snimka. Ostalo će biti obeleženo u svrhu identifikacije. Siguran sam da predstavnik Sekretarijata (Registry) zna kako to da uradi.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ako mogu nešto da predložim u vezi sa kartama. Ja pretpostavljam da će se i od drugih svedoka tražiti da obeleže kopije te iste karte, zato bih predložio da se ovim kartama koje je obeležio gospodin Dulović doda oznak C-4, a da sledeći svedoci kada budu svedočili da se njihove oznake takođe dodaju i to pod istim tabulatorom, tako da na kraju ovog postupka imamo sve karte pod jednim tabulatorom.

SUDIJA MEJ: Da, možemo tako ili možemo da odredimo brojeve. Evo, predstavnik Sekretarijata predlaže inicijale. U svakom slučaju, te karte će da budu zajedno. To je važno.

TUŽILAC GRUM: Da li želite da predočimo neobeležene fotografije i karte kako bi Pretresno veće imalo i to na raspolaganju.

SUDIJA MEJ: Pa mislim da nam to nije potrebno. Možda su Sekretarijatu potrebne neobeležene karte.

TUŽILAC GRUM: Uredu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Duloviću, sada ćemo da napravimo pauzu. Molim vas da se vratite za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), ja želim prvo da raspravimo ovo pitanje privatne sednice u unakrsnom ispitivanju. Naime, svedok je juče čitav dan svedočio javno. Prema tome, moje je pravo da ga u vezi sa onim šta je svedočio juče javno, unakrsno ispitam javno, jer se ovde očigledno radi o jednoj medijskoj operaciji i ja sam već više puta naglašavao da vi i

radite u medijskom, a ne u pravnom prostoru. Prema tome, ako je njemu bilo omogućeno da juče javno svedoči čitav dan, ja imam pravo da ga danas ispitam takođe javno o onim stvarima o kojima je on juče svedočio, sa tim što ga neću pitati u javnom ispitivanju ni o čemu o čemu je on danas svedočio na privatnoj sednici. To možemo ostaviti za privatnu sednicu. Mada su neka pitanja koja je danas pokretao, pokretao i juče. Prema tome samo u okviru onoga što je govorio juče na javnoj sednici. Inače se uopšte ne može govoriti o ravnopravnosti strana, niti se može govoriti da se ovo radi u interesu ...

SUDIJA MEJ: Zašto, gospodine Miloševiću? Ovo upravo i jeste, pravno okruženje. Mi smo sudije. Mi saslušavamo dokaze. E sad, da li publika to takođe čuje ili ne, to je nešto šta zavisi od bezbednosnih uslova. To je nešto šta smo već spomenuli. Prvo ćemo da saslušamo šta tužilac ima o tome da kaže, a potom i svedok.

TUŽILAC GRUM: Teško je o tome govoriti, časni Sude. Ne znam kakvo je gledište gospodina Dulovića, našeg svedoka. Ja bih radije da se izjasnim posle njega. Naravno, ono šta je nama najvažnije, to je bezbednost svedoka.

SUDIJA MEJ: Gospodine Duloviću, optuženi traži da mu se omogući unakrsno ispitivanje na otvorenoj sednici i to u vezi onih stvari koje su bile izrečene juče na otvorenoj sednici. Mi smo naložili da vaš iskaz bude saslušan na privatnoj sednici zbog pretnji kojima je bila izložena vaša supruga. Jedini razlog za otvorenu sednicu bi eventualno mogao da bude u vezi sa javnim karakteru postupka, ali, naravno, on zavisi od bezbednosnih uslova.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Gospodine Duloviću, razmislili smo i nećemo od vas da tražimo da date svoje mišljenje. Zaključili smo da je ovo isključivo naša stvar i ostaćemo na privatnoj sednici. Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, sobzirom na to da ja želim u potpunosti da demantujem ovog svedoka, u potpunosti kažem, mislim da su interesi pravde duboko oštećeni vašom odlukom da se ne dopusti da ovo ide javno.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, da saslušali smo vaše osporavanje ovog svedočenja. Budući da smo mi ti koji procenjujemo dokaze, nije nikakva šteta naneta intresima pravde. Odluku li smo doneli, možete da počnete sa unakrsnim ispitivanjem.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodin Mej, vama je poznato da tajna suđenja pripadaju dalekoj prošlosti. Ja sam vam na to ukazivao više puta.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, morali biste biti svesni ozbiljnosti pretnji koje su upućene porodici ovog svedoka. Ovaj Sud vrlo ozbiljno shvata svoje zadatke kada je u pitanju zaštita svedoka. Molim vas prestanite da se raspravljate i počnite sa svojim unakrsnim ispitivanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Gospodine Duloviću, vi ste... Imate za sobom dugu profesionalnu karijeru novinara. Da li ste kad pročitali onu lucidnu rečenicu čuvenog Nemca Oto fon Bizmarka (Otto von Bismarck) koji je rekao "najviše se laže pre izbora, za vreme rata i posle lova" ...

SUDIJA MEJ: Ne. Pitanje nije relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim da upravo ovo šta smo slušali ovaj dan i po pokazuje koliko je relevantno i koliko je tačno to šta sam maločas citirao. Gospodine Duloviću, vi ste dali dve izjave: jednu 5. oktobra 2001. godine i jednu pet godina pre toga, u maju mesecu 1996. godine, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo pročitaću vam sa prve dve-tri strane vašu izjavu od 2001. godine. Da preskočimo ovo kad ste se sastali sa tužiocem i tako dalje. Kažete: "Početkom avgusta 2001. godine u Beogradu je ubijen službenik Državne bezbednosti visokog ranga, Momir Gavrilović. U Srbiji se mnogo pričalo da je taj čovek ubijen zato što je otisao kod predsednika Košturnice i otkrio mu informacije koje se odnose na veze između Državne bezbednosti i mafije. Ja sam takođe duboko uveren da je Gavrilović ubijen zato što je ispričao Košturnici o nekim poznatim mafijašima i njihovim vezama

sa Državnom bezbednošću, kao i o razmerama korupcije koja je prisutna. Kasnije je ministar Mihajlović”, to je ministar unutrašnjih poslova, “u jednoj televizijskoj emisiji obelodanio imena poznatih kriminalaca, njihovu moguću povezanost sa Državnom bezbednošću. Imena koja je ministar Mihajlović pomenuo bila su Sredoje Šljukić, Šljuka, iz takozvane ekipe sa Zvezdare, Ljubiša Buha, zvani Čume, vođa takozvanog “Surčinskog klana” u Srbiji. U toj istoj emisiji, načelnik policije u Beogradu Boško Buha i načelnik policije u Novom Sadu, Knežević, pomenuti su kao osobe koje imaju veze sa mafijom. Priča se da je Koštunica poludeo kad je gledao tu emisiju. Sve je to trebalo da se tretira kao vrlo poverljivo. Zoran Đindjić, sadašnji premijer i njegova Demokratska stranka tražili su da se strogo poverljiva beleška o sastanku Koštunice i Gavrilovića pošalje Tužilaštvu. Ništa nije bilo objavljeno pre nego što je Mihajlović obelodanio imena. U Beogradu je dobro poznato da između Koštunice i Đindjića postoji sukob oko Državne bezbednosti i veza sa mafijom, kao i veza kriminala i određenih članova Vlade”. Mislite očigledno na sadašnju Vladu. “Sastanak DOS-a u noći između 28. i 29. avgusta 2001. godine trajao je celu noć. Znam da je tema tog sastanka bio DB-e i veze sa mafijom. Zaista verujem da će to pitanje biti rešeno političkim sredstvima. Izvesno vreme nakon što je Gavrilović ubijen, shvatio sam da sam ga poznavao. Za vreme rata u Hrvatskoj sreо sam ga nekoliko puta na različitim mestima na području Vukovara. Jedno od mesta na kojem sam sreо Gavrilovića bio je Centar za obuku u Erdutu. On je tada bio zajedno sa Arkanom. Momir Gavrilović se tada predstavio kao pukovnik JNA Perić i nosio je maskirnu uniformu JNA. To se desilo pre pada Vukovara. Nakon što je Gavrilović ubijen, njegove fotografije su objavljene u medijima i ja sam ga odmah prepoznao kao osobu koja se predstavljala kao pukovnik Perić. Iz pouzdanih izvora sam saznao da su pripadnici DB-a za vreme rata radili kao instruktori pripadnika Teritorijalne odbrane i paravojnih snaga koji su često bili neobučeni. Oni su takođe bili tamo da bi sprečili haos i zaveli izvestan red u mestima u kojima su radili kao instruktori” i tako dalje. A onda opet, na kraju druge stranice, vi govorite ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, moramo da dođemo do pitanja. Ja vas do sada nisam zaustavljao, ali morate da postavljate pitanja, a ne da čitate velike delove izjave. Koje je pitanje za ovog svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Moram još nešto da pročitam. Mislim, govorite o tome da postoji veza sadašnjih pripadnika DB-a sa mafijom, da

imaju, kako kažete, putera na glavi, da onda ljudi koji znaju Zorana Đindića, sadašnjeg premijera, tvrde da on troši 100.000 nemačkih maraka mesečno na telohranitelje i oni se pitaju ko to plaća. Svi znaju da je Zoran Đindić umešan u posao sa švercom cigaretom i neki bogati ljudi koji se bave unosnim poslovima dobijaju od njega povlašćen tretman. Mislite da je Zoran Đindić opasna ličnost i tako dalje. Pa onda: "Ako me pitate za opasnost od vojnog udara, moj odgovor bi bio da se ne plasim toga. Mislim da u vojsci nema nikog ko bi bio dovoljno jak da izvede bilo kakav udar. Ja sam lično u ratu sa vojnim rukovodstvom, a sadašnji načelnik Pavković, okarakterisao bih ga kao kočoperognog malog čoveka". Dakle, pune ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, sve ovo se odnosi na sadašnju politiku i ništa od toga nema veze sa optužnicom. Ja vas molim da postavite relevantno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Baš sam to htio da kažem. Kakve ovo veze ima sa mnom i kakve ovo veze ima sa vašim svedočenjem i da li je jasno da se ova strana preko puta bavi političkim intrigama sa ovakvim konstatacijama i ovakvim manipulacijama od vas ...

SUDIJA MEJ: Nije na ovom svedoku da vam odgovori šta je Tužilaštvo zanimalo, odnosno čime su se oni bavili ili nisu. Ništa od ovoga nije relevantno za ovo suđenje. Vi možete uvek, naravno, da postavite relevantno pitanje ali ovo nisu stvari koje ćemo da uzememo u obzir. Ako baš hoćete da pitate svedoka zašto se to nalazi u njegovoj izjavi, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to ga upravo i pitam, gospodine Mej. Mislim o čemu se ovde radi? Da li je jasno da se ovde radi o političkim manipulacijama, a ne o suđenju?

SUDIJA MEJ: To nije ispravno postavljeno pitanje. Gospodine Duloviću, čuli ste deo izjave koju je pročitao optuženi. Njegovo pitanje je kako je došlo do toga da se to nalazi u izjavi, jer izgleda da ništa od ovoga nema veze sa ovim konkretnim sudenjem. Možete li da nam pomognete u vezi sa ovim ili ne?

SVEDOK DULOVIĆ: Ja sam to pričao. Imao sam utisak da Tužilaštvo to zanima i ja sam to pričao, šta mislim, šta sam čuo. Da li ima veze sa ovim ili ne, neću ja da ulazim u to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, da li verujete da upravo novinari kreiraju događaje za javnost na osnovu svojih impersija, nekad i političkih opredeljenja, nekad na osnovu interesa i veoma često na štetu istine?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Može da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vaš prethodni kolega, gospodin Anastasijević takođe radi za isti list, za "Vreme". Da li vam je poznato da je u našoj zemlji prilično prošireno uverenje da je taj vaš list samo ekspozitura službi koje su radile protiv Jugoslavije i da je redakcija lista "Vreme" praktično jedina redakcija u Jugoslaviji koja u celini nastoji da dokazuje da su Srbi krivi za rat, upravo potvrđujući da ona radi za one službe koje su radile protiv Jugoslavije? Da li vam je to poznato?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li smatrate da se za vas može reći da ste nepristrasan svedok kada opisujete ove događaje na prostorima nekadašnje Jugoslavije i svedočite ovde na Sudu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je jasno da se vi u svom svedočenju pozivate stalno na razgovore i šta vam je ko rekao? Prema tome, najveći deo vašeg svedočenja vi ne svedočite o činjenicama, već o onome šta ste čuli od drugih i na osnovu svog političkog stava. Je l' to tako ili nije?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ne svedočite o onome šta ste čuli od drugih, nego sve ovo šta ste opisivali, kažete "ovaj mi je rekao to", "bio sam na ručku sa tim i tim", "razgovarao sam sa tim i tim", "sedeo sam sa 10 ljudi, pa je jedan rekao to i to" i tako dalje. Vi stalno govorite šta vam je ko rekao. Jeste li videli vi lično neko ubistvo? Jeste li videli lično neki od zločina koje ste opisivali ovde juče ceo dan i danas?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to tačno gospodine Duloviću da ste vi bili saradnik ili ako hoćete, doušnik Državne bezbednosti? Je l' to tačno ili nije?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačna informacija da kada ste obilazili ratišta u Bosni i Hrvatskoj, da ste skupljali "Zolje" i da ste se sami hvalili da niste znali koliko "Zolja" imate u stanu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je netačno. To je glupost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste bili kada u zatvoru gospodine Duloviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nikad niste hapšeni?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vas je iko ometao u vršenju vaših novinarskih poslova?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim. Precizno pitajte na šta mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim u celini. Vi ste obavljali poziv novinara. Je l' vam smetao neko iz vlasti ili bilo ko da vršite svoju novinarsku dužnost? Jeste li imali bilo kakve negativne konsekvene iz onoga šta ste radili kao novinar u ovim redakcijama u kojima ste radili ili sad radite?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pa jedino ako, što je bio najčešći problem za novinare, da budu zatvoreni izvori informisanja bitni. To je jedino šta može da bude ometanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam dobro razumeo šta je bila poenta onog vašeg objašnjenja pred kraj glavnog ispitivanja danas da sam ja razgovaraо telefonom sa Slobodanom Jovanovićem, vašim glavnim urednikom. Rekli ste da je to bilo posle sukoba i tako dalje. Šta ima u tome... Pretpostavljam da se vi sećate da je Sobadan Jovanović bio visoki funkcijonjer Socijalističke partije Srbije, čak jedno vreme i predsednik gradskog odbora Socijalističke partije u Beogradu, prema tome šta je... Je l' vam on nešto rekao da sam ja intervenisao kako da piše novina ili nešto slično? Ili eto, samo konstatujete da sam sa njim imao telefonski razgovor?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Da ste bili u tesnoj vezi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu tog telefonskog razgovora vi cenite da sam bio u tesnoj vezi sa njim, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne samo to. Na osnovu toga što je na VIII sednici bio jedan od onih koji je bio uz vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno. Pa ja i kažem da je bio visoki funkcijoner Socijalističke partije Srbije u to vreme kada smo mi razgovarali.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi njemu nešto zamerate, da je on napravio neki zločin ili uradio nešto nedolično?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, nedolično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je to nedolično uradio?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Puštao je u novine najbeslovesnije laži u stilu, u Mirkovcima nađeno puno bure srpskih očiju od kojih ustaše prave burek i slične gluposti i propaganda najprimitivnija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad što se tice propagande, verovatno vam je poznato da su glavnu propagandu vodile upravo opozicione novine. Dok su ove pod kontrolom države nastojale da se ponašaju krajnje umereno, a da ste svi vi pisali šta vam je god palo napamet. Recite mi molim vas, pošto u vašoj izjavi pominjete događaje u Vukovaru, svoj boravak i isključivo, kako vi govorite, nedopustivo ponašanje ili nasilje, da li mislite da neki događaj može da se posmatra izolovano, van opšteg konteksta događaja, kao što to vi činite u svom svedočenju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je samo jedan od primera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, prepostavljam da i vi dobro znate da nema goreg rata od građanskog rata i da se tu ne može ništa popravljati, već je jedino šta onaj kome je stalo do dobra može da čini da se taj rat zaustavi, a ne da se ne znam šta koriguje. Da li je vama to jasno?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je sve vreme politika Srbije upravo bila da se rat po svaku cenu zaustavi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To je bila laž najobičnija. Laž, jer je Srbija vodila rat, odnosno vi ste ga vodili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, valjda vam je poznato da Srbija nije bila u ratu ni sa Hrvatskom, ni sa Bosnom i Hercegovinom. Malo pre ste svedočili o tome da naša policija nije dozvoljavala da niko uđe sa oružjem na teritoriju Srbije, preko Drine. Eto taj primer koji vi imate. Prema tome, da je tačno da su to ljudi koje je Srbija slala, verovatno bi im omogućavala da dođu u Srbiju. Da li vam je to logično ili nije?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nije logično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste već u maju 1991. godine putovali po Slavoniji i da ste tamo videli da se na mnogim mestima nagomilava vojska. Da li znate razloge zašto se vojska tamo nagomilavala?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste kao novinar išta saznavali o ogromnim pritiscima na JNA na celoj teritoriji Hrvatske, o napadima na kasarne, o ubijanjima vojnika, o onemogućavanju praktično da se poštuje bilo koji dogovor koji bi prekinuo nasilje?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam to video. Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, vi u svojoj izjavi pominjete nekakvu vojnu liniju u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Navodite da su u toj vojnoj liniji Ministarstva unutrašnjih poslova bili Života Panić, Mihalj Kertes, Jovica Stanišić, Franko Simatović, Radmilo Bogdanović, Radovan Stojšić-Badža. To sve piše ovde, na drugoj strani vaše prve izjave i da je to osnovano 1990. godine. A onda ste juče... Prva strana je gospodine Duloviću, pošto vidim da okrećete drugu stranu. I ja često pravim tu grešku, jer prva strana je ovde ona naslovna strana, a onda od druge počinje. Ovde na vrhu strane gde piše "Izjava svedoka" pa u sredini: "Pričalo se da je osnovano 1990. godine vojna linija", pa onda ovi ljudi koje sam nabrojao i tako dalje. E sad mi molim vas objasnite. Vi ste juče kada ste ispitivani o toj vojnoj liniji dali objašnjenje da su to ljudi koji su završavali Vojnu akademiju, a bili pripadnici MUP-a. Jedan mali broj pripadnika MUP-a stvarno bio je sa Vojnom akademijom. Ali vrlo mali broj. Uglavnom su na glavnim položajima bili ljudi koji su imali Pravni fakultet i druge fakultete društvenih nauka. Ali ova vojna linija MUP-a ... Samo da vidimo o kome se radi. Života Panić, general, nikada nije radio u MUP-u, niti je bio povezan sa MUP-om. Sve vreme je bio u vojsci i čak bio načelnik Generalštaba jedno vreme i posle toga penzionisan. Mihalj Kertes, takođe nije završio nikavu Vojnu akademiju.

On je socijalni radnik. Jovica Stanišić koji je najduže bio načelnik Državne bezbednosti Srbije, nikakvu Vojnu akademiju nije završio. Franko Simatović takođe. Bogdanović takođe nikakvu Vojnu akademiju nije završio. Radovan Stojčić, takođe. Dakle, niko od njih nije, ne spada u ono objašnjenje koje ste juče dali, ljudi koji su završavali Vojnu akademiju i radili u MUP-u. Prema tome, to šta vi kažete je netačno, je I' tako Gospodine Duloviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pogrešno ste shvatili. Ja sam govorio juče o ljudima koji su bili na terenu. A ovo mi je rečeno, da je to vrh. To sam i naglasio da sam to čuo od čoveka koji bi trebalo da zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako ste čuli od čoveka koji bi trebalo da zna, uvek se postavlja pitanje da li čovek zna, a drugo, da li čovek govori istinu, a treće, da li vi govorite istinu da ste to čuli. Znači ima nekoliko upitnika pre nego što se može ovakvo jedno konstatovanje ili, rekao bih, svedočenje uzeti u obzir. Da li ste vi svesni toga?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od kog ste čoveka to čuli, gospodine Duloviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Neću da mu kažem ime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto je ovo apsolutna neistina, objasnite mi kako su oni delovali, pošto ako kažete "bila je vojna linija", kako je delovala ta linija?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam se upuštao u to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi samo paušalno tvrdite da je bila neka vojna linija. Da li vi znate da republike u to doba, a i kasnije nikakvu nadležnost nad Jugoslovenskom narodnom armijom niti su imale, niti su mogle imati?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate? Dobro. Gospodine Duloviću, vi kažete da ste bili ...

SUDIJA ROBINSON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću. Obraćam se prevodiocima. Da li je moguće da nam prevedu šta znači "vojna linija"?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: *Military line* (vojna linija).

prevodioci: Vojna linija.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa prepostavljam da su prevodioci tako i preveli. Ja nisam gledao transkript. Vi kažete da ste bili u julu i avgustu 1991. godine u Borovom Selu, predgrađu Vukovara i tamo ste, kažete, posetili jedan zatvor i opisujete kako vam je stražar demonstrirao kad im lupne u vrata kako oni pevaju "Ko to kaže ko to laže", pa onda "Oj, vojvodo Sindeliću". Da li vam se čini da takva anegdota ni u kafani nekoj u Srbiji ne bi prošla, gospodine Duloviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Na žalost, ona je istinita. I to nije anegdota, nego stvarnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vi tvrdite?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja tvrdim, jer sam to video i čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to je morao videti i čuti još neko osim vas, ako je to takva pojавa bila.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, mnogi su to čuli i videli ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li da navedete bilo koga ko je to video i čuo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste videli, evo vas da pitam, iako uopšte ne verujem u ono šta vi govorite, da li ste videli u blizini tog zatvora bilo kog vojnika JNA ili na primer, nekog policajca iz Srbije, iz Jugoslavije?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste vi dugo bili u Borovom Selu? Da li vi zapravo znate šta se desilo u Borovom Selu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Slušao sam nešto. Ali ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi kao novinar koji je boravio u Borovu Selu, utvrdili ono šta je tadašnji ministar unutrašnjih poslova Hrvatske, Josip Boljkovac, utvrdio a šta je sedam godina kasnije, u decembru 1998. godine priznao, da su krvoproljeće u Borovom Selu izazvali pripadnici MUP-a Hrvatske?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nikad čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je sam Boljkovac rekao da su pripadnici hrvatskog MUP-a ušli u Borovo Selo. Izazvali sukob, skidali zastavu i tako dalje?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je taj isti ministar unutrašnjih poslova Hrvatske, Boljkovac, rekao da je napad minobacačima na Borovo Selo, kojim su komandovali Gojko Šušak i Vice Vukojević, bili poziv na rat?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to ne znate. Da li vam je poznata izjava da je taj napad imao za cilj da se onemogući mirno cepanje Jugoslavije, kao i da to nije bio incident, već akcija pripremljena u ...

SUDIJA MEJ: Ne. Svedok je rekao da ne zna za to, tako da nema nikakvog smisla da nastavljate sa tim pitanjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ali on je bio novinar i pošto se interesuje za to, objavljeno je u specijalnom izdanju hrvatskog "Globusa" 18. maja 2001. godine ...

SUDIJA MEJ: To ćete moći da nam predočite kada za to dođe vreme. Ali nema nikakvog smisla da svedoka pitate o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pošto svedok svedoči o jednom insertu događaja koje izvlači iz konteksta tih strahota vukovarskih, ja pokušavam da ustanovim da li on zna poreko tih sukoba i da li zna kako su počeli, kakvog su intenziteta bili, koliko su žrtava doneli, kako bi se razjasnila ta uloga Jugoslovenske narodne armije u ...

SUDIJA MEJ: Zašto mu ne postavite neko drugo pitanje? Nema smisla da mu postavljate pitanje u vezi sa nečim šta on ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vreme vašeg boravka u Vukovaru, u Borovom Selu, na primer, i uopšte u tom kraju, da li ste konstatovali da je vršeno naoružavanje HDZ-a, dakle vladajuće stranke u Hrvatskoj, ne samo oružjem, nego i dinamitom da bi njime minirali srpske kuće, poslovne objekte u vlasništvu Srba. Na primer, baš u Borovom Selu u kome ste bili, minirali su restoran ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak. Dopustite svedoku da se prvo osvrne na ovo uopšteno pitanje.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio тамо u то doba niti sam video HDZ-ovce niti išta znam o tome o čemu priča optuženi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi niste videli mnogo toga o čemu svedočite, nego kažete da ste čuli. Da li ste čuli kad ste bili u Borovu Selu, na primer, da je restoran "Sarajka", vlasništvo Srbina Josipa Pejčića, Srbina iz Borova Sela, znači tu meštanina, dignut u vazduh pre toga od strane ovih HDZ-ovih ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da ste izbegavali da upotrebite izraz "ustaše", je l' tako gospodine Duloviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su upravo ti koji su vršili zločine u okolini Vukovara, naravno i mnogi ostali, sami sebe nazivali ustašama i ponosili se time da su ustaše?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi objašnjavate da ste u toku oktobra, novembra i decembra 1991. godine bombardovanje Vukovara nije prestalo. Koliko ste dugo vi bili u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pa gotovo puna ta tri meseca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate uopšte kako je došlo do sukoba u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio na početku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je odmah na početku najpre doneta odluka o etničkom čišćenju Vukovara, i to februara 1991. godine na sastanku ogranka HDZ-a za Trpinjsku cestu u Borovu Naselju? Jeste li čuli za to?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Merčepa, Vekića, Šeksa, Glavaša koji su organizovali celu tu pogromašku aktivnost na teritoriji Vukovara?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ta su mi imena poznata, ali ne u nekom kontekstu, sem da sam čuo ta imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je poznato da su oni u skladu sa tadašnjom politikom iz Zagreba doneli odluke da se otpuste svi građani srpske nacionalnosti, da se šmene sa rukovodećih funkcija, da se zastrašuju da napuste teritoriju, a koji ne budu osetljivi na sve šta se pre toga preduzme, da se likvidiraju? Da li su vam poznate te njihove odluke i zaključci?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je već u februaru 1991. godine organizacija HDZ-a za Borovo Naselje organizovala više ograna po mesnim zajednicama i da su marta 1991. godine, na primer, ja imam tačan podatak, 10. marta, u sali Mesne zajednice "Bratstvo-jedinstvo", tako se zvala pre promena u Hrvatskoj, sad se zove sala Alojzija Stepinca, da je održan sastanak tog ogranka za Borovo Naselje i upravo sa tim sadržajem, isterivanjem i likvidacijom Srba? Da li vam je išta o tome poznato?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije ...

SUDIJA MEJ: Ne. Zaustaviću ovo, jer nema nikakvog smisla postavljati ova pitanja svedoku kad kaže da ništa ne zna o tome. To nam ništa ne pomaže, gospodine Miloševiću. Rečeno vam je već... Ukoliko vi budete hteli da izvodite dokaze u vezi sa ovim kada dođe vreme za to, moći ćete, ali sada jednostavno trošite vreme predviđeno za unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja se nadam, gospodine Mej, da ćete mi omogućiti za unakrsno ispitivanje barem onoliko vremena koliko je imao ovaj vaš svedok. Recite mi molim vas da li vam je išta poznato o smotri budućih paravojnih formacije Republike Hrvatske još 1991. godine u martu upravo u tom kraju, dakle u ...

SUDIJA MEJ: Ja ću da zaustavim ovu vrstu pitanja. Gospodine Duloviću, da li uopšte možete da nam pomognete u vezi onoga šta su Hrvati radili, da li su se održavali takvi sastanci? Da li možete da kažete bilo šta u vezi sa tim?

SVEDOK DULOVIĆ: Ja ništa o tome ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li išta znate o etničkom čišćenju Borova naselja koje je tada prošireno i na ostale delove opštine Vukovar? Da li išta znate o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste kada ste pisali o Vukovaru bili upoznati... Vi pominjete bolnicu, da je tada smenjen doktor Rade Popović, upravnik bolnice, i postavljena doktor Vesna Bosanac? Da li se sećate toga?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Znam samo za Vesnu... Slušao sam za... Znam da je Vesna Bosanac upravnik bolnice, a nisam čuo za ovog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam se čini nenormalno da ništa ne znate o velikom pogromu Srba i napadima na vojsku, nego samo znate ...

SUDIJA MEJ: Ovo je komentar. To vi tvrdite da je bio pogrom. Niko drugi to nije rekao. Sad ne možete da kritikujete svedoka da on ne zna ništa o tome. To je apsurdno. Molim vas da postavljate pitanja na koja svedok može da odgovori. Možda možete da ga pitate šta je video u bolnici kada je otiošao tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Doći ćemo i na to. A recite mi da li vam je šta bilo poznato o tome da je veliki deo Hrvatskog stanovništva, pre svega, žene, deca, civili i tako dalje, evakuisani iz Vukovara, a da Srbima nije bilo dozvoljeno napuštanje grada?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To... Ne znam šta se radilo pre, ali je u Vukovaru bilo puno civila Hrvata koji su bili u skloništima zajedno sa Srbima. To znam, jer sam slušao to od Srba koji su izašli zajedno iz tih podruma i skloništa gde su bili zajedno sa Hrvatima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, na primer, ima više ovakvih potvrda. Da li biste želeli da vidite ovu potvrdu "Republika Hrvatska, opština Vukovar, Opštinski sekretarijat za narodnu odbranu". Pa onda ima potvrda, dole pečati sa šahovnicom i potpisi "potvrda kojom se dozvoljava... Petar Kordo izlazak iz grada u smeru od Vukovara ka Osijeku i Županji". Dakle, bez pismene potvrde hrvatskih vlasti nije mogao civil da izađe iz Vukovara ako je Srbin. Da li vam je poznato to?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To prvi put čujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Evo pogledajte molim vas ovu potvrdu i stavite je kao dokazni predmet. Mogu vam dati još neke.

SUDIJA MEJ: Da. Neka sudski poslužitelj uzme ovaj predmet. Gospodine Miloševiću, čisto sumnjam da svedok može još nešto da doda. On je rekao da je čuo od Srba da ima тамо Hrvata. Ali dobro, neka svedok pogleda tu potvrdu. Molim da se sada pokaže i Tužilaštvo. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate, pošto ste tada već bili na licu mesta, konstatacije vojnog vrha Jugoslavije da je Hrvatska do tada uradila sve šta je planirala, izvršila masovne progone nad srpskim narodom, zločine nad srpskim narodom i spremila se da zauzme Vukovar i njegovu okolinu? Da li se sećate toga? Pretpostavljam da ste pratili događaje, jer ste tada bili тамо?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga. Znam samo ono šta sam video i razgovarao sa ljudima da je u skloništima bilo i Srba i Hrvata zajedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je poznato da je do početka borbi za Vukovar pobijeno više od 1.000 lica srpske nacionalnosti?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nikad čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li vam je poznato, to je valjda svakome tada bilo poznato, da je 26. jula 1991. godine, samo meseca dana od odluke o otcepljenju Hrvatske, predsednik Hrvatske Tuđman dekretom raspustio Skupštinu Opštine Vukovar?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je mnogo više Srba živelo u toj opštini u odnosu na Hrvate?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam koji je odnos bio. Samo znam da je bilo i jednih i drugih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je Hrvatska demokratska zajednica, znači partija tadašnjeg predsednika Tuđmana na prvim višestranačkim izborima u Hrvatskoj upravo ubedljivo izgubila u Vukovaru, jer su građani tih krajeva, pre svega, glasali za Savez komunista Hrvatske i Srpsku demokratsku stranku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne sećate se toga. A da li vam je poznato da je ovo raspuštanje skupštine i dalji pritisci, bila odmazda što je... Što su

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Samo trenutak. Moramo da se posavetujemo.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Tapuškoviću.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Samo da vam pomognem kako biste možda doneli odluku ispravnu, naravno, vi ćete odlučiti zašto je sve ovo važno što je sada na tapetu. U svojoj izjavi koju je dao Tužilaštvo, u drugom pasusu, gospodin svedok je kazao: "Od maja 1991. godine pa nadalje, u društvu još dvojice kolega, proputovao sam gradove i sela u Istočnoj Slavoniji,

posmatrajući razvoj događaja dok se zemlja približavala ratu" i proveo je narednih šest, sedam meseci stalno na tom terenu. Dakle, pitanja koja su postavljana upravo se tiču događaja na tom terenu, u tim gradovima i tim selima koja je gospodin Jovan stalno, ovaj, obilazio i pratio, a vi ćete odlučiti sada da li su ova pitanja koja su bila postavljena ispravna i kako onda nije znao sve to o čemu je bilo reči.

SUDIJA MEJ: U redu, da. Izvolite, gospodine Miloševiću. Imate isto vreme na raspolaganju kao što je imalo i Tužilaštvo, odnosno četiri sata i 15 minuta. Dobro, videćmo kako se vreme bude odvijalo, ali uglavnom to je vreme koje vam stoji na raspolaganju.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Mej, ja upravo želim da pokažem da je neverovatno da svedok predstavlja kako izvanredno zna nekakve srpske zločine koji su se dogodili posle, a ne zna apsolutno ništa o događajima koji su tome prethodili i proizveli sukobe nasiljem, ubistvima... Hiljade ljudi je ubijeno ...

SUDIJA MEJ: On vam je dao svoj odgovor. On je odgovorio. Prepostavljam da to šta vi govorite jeste sporno. To Tužilaštvo ne prihvata. Zapravo u vezi sa tim biste mogli da se obratite Tužilaštvu. Mislim da bi moglo da dođe do nekih sporazumnih činjenica u vezi sa ovim stvarima, kao što je referendum i tome slično. Mislim da bi nam to uštedelo vreme, jer optuženi stalno postavlja ista pitanje.

TUŽILAC NAJS: Da, ali mi imamo vrlo ograničen kontakt sa njegovim pomoćnicima.

SUDIJA MEJ: Da. Mislim na ono šta je već izneto pred svedoke. Ne znam da li tu postoje neke činjenice koje bi mogle tu da se izvuku, tako da se ne bi svakom svedoku postavljalo jedno te isto pitanje, znate li za referendum, ovo ili ono.

TUŽILAC NAJS: Pa da. Mi smo o tome razmišljali, ali kada se pitanja postave nekoliko puta, onda bi i Pretresno veće moglo da doneše odluku o tome da nema potrebe da se ona ponavljaju.

SUDIJA MEJ: Da. Ali bilo bi od pomoći da možemo da se složimo da to ne mora ponovo da se postavlja. Druga stvar je da je šteta što ovo nije na otvorenoj sednici, jer ovo je važno, dakle, da bi ste mogli da se sporazumete eventualno u vezi sa nekim stvarima koje pokreće optuženi. Gospodine Miloševiću, čuli ste, ja razmišljam o tome da bismo eventualno mogli da dogovorite, odnosno da se sporazumete oko nekih stvari, odnosno da bi Tužilaštvo moglo da se složi, tako da ne morate stalno da postavljate jedno te isto pitanje svedocima. Ali izvolite, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, gospodine Mej, ja nisam postavljao nikakva pitanja u vezi sa Vukovarom do sada svedocima. Nisam postavljao, kažem, nikakva pitanja u vezi sa Vukovarom, do sada svedocima, a ni ovom svedoku nisam postavljao nikakvo pitanje referenduma i slično. Dakle vi ste čuli, kako rekoste maločas, za Tomislava Merčepa, koji je na čelu tih formacija počinio velike zločine. To vi, naravno, za te zločine ne znate. A da li su vam poznati zločini koje su u Vukovaru neposredno pre tih događaja počinili ti pripadnici 204. brigade Zbora narodne garde kojom je komandovao Merčep?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja to nisam video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ništa od ovoga šta svedočite niste videli nego čuli ...

SUDIJA MEJ: Da. Ali u ovom slučaju pitanje je bilo "da li ste čuli za zločine koje je ta grupa počinila?" Mi ne znamo zaista da li je bilo takvih zločina. Možda biste mogli da nam pomognete ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SUDIJA MEJ: Pustite svedoka da odgovori. Neka se svedok na to osvrne. Odnosno da preformulišemo pitanje. Da li je bilo ikakvih tvrdnjki, navoda da je ova grupa ili neka druga grupa Hrvata počinila zločine u Vukovaru pre opsade?

SVEDOK DULOVIĆ: Koliko se ja sećam, ta imena pamtim i pamtim ih u jednom lošem kontekstu, odnosno po nekim pričama i tvrdnjama da je bilo tih zločina, ali ja za to nisam imao nikave relevantne i validne dokaze. Oni su najverovatnije i postojali, ali je tad... Ja nisam išao unazad, nego sam od

onog trenutka kad sam došao, pisao o onome šta vidim i čujem. Nisam se vraćao u prethodne događaje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto su to bili događaji koji su svakako privukli po svojoj svireposti ogromnu pažnju... Evo ja imam ovde kod sebe izjavu koju je dao Marin Vidić Bili, opunomočenik hrvatske Vlade za Vukovar. Ona ima 52 stranice, a ja će vam pročitati samo pola stranice, pa ćete mi reći da li ste išta čuli ikad o tome. A ovo je njegova izjava na 52 stranice koju ću priložiti, pošto vidim da je druga strana ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne možete da je priložite. Možete da pozvate svedoka da svedoči, a ne možete tek tako da priložite njegovu izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da čujete izjavu dakle hrvatskog zastupnika, odnosno opunomočenika za Vukovar, koju je dao krajem 1991. godine, a koja ima 52 stranice. On kaže ovako... Ovo je na tridesetoj stranici: "Akcija na Borovo Naselje izvedena je početkom jula meseca. Naime, ne mogu tvrditi tačno i kog dana. Pored toga što sam znao da će se akcija izvesti, o samoj akciji, njenom izvođenju i rezultatima, izvestio nas je Zadro Blago koji je rukovodio ovom akcijom. Naime, ja sam bio i u Sekretarijatu za narodnu odbranu kod Merčep Tomislava koji je također rukovodio akcijom i održavao vezu "motorolom" (Motorola) da Blago Zadrom. Blago Zadro je došao kod nas u Sekretarijat oko 22.00, izvestio nas je da je akcija u Borovu Naselju bila veoma uspešna, da nije bilo ranjenih ni poginulih pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova i Garde, da je Borovo naselje očišćeno od srpskog stanovništva i četnika i da je u kukuruzištima pozadi posledenjeg reda kuća Borova Naselja prema Borovu Selu pobijeno oko pedesetak četnika, kako je to nas Blago Zadro izvestio. Ovde je bio prisutan i načelnik policijske uprave koji je također to potvrdio. Ja sam poslao izveštaj kriznom štabu u Osijeku i uglavnom sam naveo podatke koje mi je o tome dao Blago Zadro. A poznato mi je da je Tomislav Merčep poslao izveštaj kriznom štabu u Zagrebu, odnosno predsedniku tog štaba Manolić Josipu". On je bio ministar unutrašnjih poslova tada. "Za javnost je međutim Merčep dao izjavu u kojoj se tvrdilo da su četnici napali na Borovo naselje, a da su se tom napadu uspešno suprotstavili garda i pripadnici Ministarstva unutrašnjih poslova i da su proterali i razbili četnike u Borovu naselju. Saopštenje Merčep Tomislava objavila je hrvatska televizija, a cilj tog saopštenja bio je da se pred javnošću ...

SUDIJA MEJ: U redu. Ali ja moram da vas prekinem... Ne, prekidam vas, jer je besmisleno da pitate ovoga svedoka o nečemu šta je tako dugo, pogotovo ako on nije imao prilike da pročita. Gospodine Duloviću, možete li da nam kažete, možete li da nam pomognete u vezi ovih navoda? Naime da je došlo do napada na Borovo Naselje? Da li znate nešto o tome?

SVEDOK DULOVIĆ: Ne znam ništa o tome, jer ja sam bio novinar koji prati dnevne događaje. Ne piše tekstove koji se vraćaju unazad ili predviđaju, nego jednostavno trenutnu sliku na ratištima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, ovo su legitimna pitanja zato što vi u svojoj izjavi kažete da su Srbi napadali, a Hrvati se samo branili. Vi to tako objašnjavate i dajete jednu potpuno pogrešnu sliku stanja dakle. Ovo je izjava njihovog poverenika na 52 stranice. Ako nećete da je prihvate gospodine Mej, to je vaša stvar. Ja vam je nudim.

SUDIJA MEJ: Ne, ne. Sada ne. Ukoliko naknadno tako nešto postane prihvatljivo, mi ćemo o tome da donesemo odluku. Ali nećemo zasada da usvojamo ovakve izjave ako ne postoje dobri razlozi za to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro A da li biste hteli da komentarišete jedan dokument... Naravno, vi taj dokument nemate, ali sa stanovišta vašeg svedočenja. Ovo je zvanično pismo upućeno 18. avgusta 1991. godine predsedniku Republike Hrvatske, predsedniku Vlade Republike Hrvatske, ministru odbrane, ministru Ministarstva unutrašnjih poslova, a kopije dostavljene na četiri parlamentarne partije u hrvatskom saboru, među njima SDP Ivice Račana, sadašnjeg premijera, HNS-a Savki Dapčević Kučar, predsednici stranke, HSLS-a Dražena Budiše i HDS-a Veselici. Potpisao ga je i stavio pečat poverenik Republike Hrvatske pri opštini Vukovar Marin Vidić Bili, potpis, pečat i tako dalje. Evo šta on piše: "Predmet", kaže "političko-sigurnosna situacija u opštini Vukovar - izveštaj". Kaže: "Imenovanje Merčep Tomislava za sekretara Općinskog sekretarijata u Vukovaru: došlo je do uzurpacije vlasti i koncentracije funkcija u jednoj osobi i to predsjednika HDZ-a te faktički zapovjednika Zbora narodne garde policijom, te civilnim organima vlasti. Okružen ljudima sumnjivih moralnih i stručnih kvaliteta, bivšim kriminalcima, preuzeo su apsolutno nadzor nad svime u općini Vukovar, ne prezaujući od nasilnih i represivnih mjera nad građanima općine Vukovar", pa onda navodi te mere "bespravno upadanje

u stanove, upućivanje usmeno i pismeno u napuštenе stanove osoba koje su tražile smeštaj, pljačke, oduzimanje vozila, nasilno privođenje, hapšenje, saslušavanje pa čak i egzekucije". To sve on piše u izveštaju svim organima na vrhu Hrvatske. "Takvим ponašanjem stvorio je u gradu opću psihozu straha među hrvatskim i srpskim pučanstvom, što je rezultiralo masovnim bjegom iz grada, totalnom blokadom rada policije, Zbora narodne garde, organa uprave i stvorilo opću konfuziju." Onda kaže: "Tomislav Merčep je na intervenciju ministra Manolića povučen u Zagreb, navodno na funkciju pomoćnika ministra unutrašnjih poslova što je i zvanično objavljeno u sredstvima javnog priopćavanja". I onda govori kasnije o tome da su pored toga: "Smenili zapovednika Zbora narodne garde, Stipana Radaša koji je bio stručan i doveli zamenika Merčepovog na njegovo mesto i govori da je ponovo došlo do blokade rada, da se stvorila velika konfuzija, psihoza velikog straha među stanovništvom i da kompletno hrvatsko pučanstvo ne opravdava takvo ponašanje i smatra se oblaćenim, kompromitiranim i ne želi dalje snosti odgovornost za takvu politiku. Budući da smatramo da nismo u mogućnosti lokalnim snagama raščistiti situaciju, molimo vas da uputite hitno kompetentne ljudе". Dakle, njihov poverenik govori o divljanju Merčepovih ustaša u Vukovaru, egzekucijama, hapšenjima. Pročitao sam vam u ovoj izjavi samo kod Borova naselja 50 ubijenih ljudi koje oni zovu četnicima, zato što su Srbi i sve se to događa u ovom pismu ...

SUDIJA MEJ: U redu. Sada već govorite nekoliko minuta i krajnje je vreme da se postavi pitanje. Gospodine Duloviću, da li znate nešto o situaciji koja se u ovom pismu opisuje? To vam se sada postavlja kao pitanje.

SVEDOK DULOVIĆ: Ovo prvi put sada čujem, a tamo sam čuo još dok je bio pod opsadom da u Vukovaru, znači među Hrvatima je došlo do nekih rascepa, sukoba i sporova. Nešto više o tome apsolutno ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, ja vas nisam ni pitao za pismo, nego me je interesovali da li, pošto je pismo zvanično, od zvaničnih hrvatskih organa upućeno hrvatskoj Vladi i govori o događajima, da li ste vi išta znali o tim događajima i o tom masovnom nasilju i ubistvima nad Srbima u Vukovaru u toku letnjih meseci u toku 1991. godine?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači ništa niste čuli?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, zato što je Borovo naselje bilo pod hrvatskom jurisdikcijom, pa je jedan aerodrom, pa tek onda ide Borovo naselje. Ja ne znam šta se tamo događalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A evo da li, sobzirom na citiranje ovih izjava i opšte poznate podatke o tim nasiljima, zaista možete da tvrdite juče u svedočenju kako su vam Srbi iz Vukovara posle pada Vukovara, budući da ih je 1.000 ubijeno do tada, oplačkano i uništavano sve, rekli kako su se hrvatske vlasti prema njima ponašale korektno, da oni nemaju primedbe na to, da nemaju primedbe znači na sve ovo šta se dešavalо i tvrdite da su to vama to Srbi iz Vukovara govorili?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim i imam njihove adrese, imena i prezimena zabeležena da su mi pričali to šta sam juče govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. To su neki veoma čudni ljudi i onda... Ili sve ovo nije tačno što sam ja citirao i to hrvatske izvore. A dobro, recite mi da li ste ikada bili u Mesnoj zajednici Petrova Gora u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je na drugoj strani grada u odnosu gde sam ja bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kad ste došli u Vukovar, onda ste se, pretpostavljam, kretali celim gradom. Ne znam koje ste strane obilazili i zato vas i pitam. Da li ste išta o tome znali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste saznali, makar kasnije, da je u Vukovaru, u sastavu ove Merčepove brigade bila prvo formirana grupa za tih likvidacije? Da li ste išta o tome saznali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ako je tako, to su bile na obe strane i sa srpske i sa hrvatske se govorilo da postoje i na jednoj strani i na drugoj za tih... Ili ekipe ili formacije za tih likvidacije, što je dosta... Sa tim manipulisano i pričano o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, gospodine Duloviću. Razumem ja vašu poziciju. A da li znate da je prva žrtva te grupe, ne govorim sa obe strane, nego grupe Merčepove, bio Željko Ostojić, koji je krajem 1990. godine svedočio pred organima bezbednosti Vojske Jugoslavije o formiranju

naoružanih grupa i planovima Glavaša, Merčepa i Zadre za etničko čišćenje Istočne Slavonije? Da li znate to?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste bili u Vukovaru toliko dugo, da li znate da je upravo nakon emitovanja filma o Špegelju na televiziji, a on je o tome svedočio, dakle odmah po emitovanju filma, Ostojić ubijen u svom stanu u Borovu Naselju zbog tog svedočenja očigledno? Da li ste išta ikad o tome saznali, čuli ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niko vam ništa o tome nije rekao ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi dakle tvrdite da sve vreme boravka u Vukovaru niko od srpskog stanovništva se nije požalio na teror i ubistva koja su mesecima trajala u Vukovaru, već su isključivo, kako vi tvrdite ovde, neki Srbi, ludi, napadali na Hrvate koji su se samo branili. To je vaša teza, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Da je tu bilo borbi, to je moja teza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li znate šta je bila namera Vojske? Da li vam je poznato nešto o blokirajući kasarne u Vukovaru? Da li ste išta čuli o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, čuo sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, šta ste čuli o tome da je bila blokirana kasarna JNA u centru Vukovara? Šta ste čuli o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam da je bila opkoljena od strane hrvatske vojske, da su trajale borbe i da su se izvukle snage iz te kasarne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi govorite u svojoj onoj izjavi gde ste bili pozvani da budete svedok, koja je ovde priložena uz vašu izjavu, to je zapisnik o saslušanju svedoka, materijal koji sam ja dobio od druge strane, kažete: "Bio sam prisutan u vreme vojnih aktivnosti JNA na deblokiranju kasarni u Vukovaru, odnosno u akciji" pa onda pod navodnicima kažete "oslobađanja Vukovara" kako se to zvalo. I onda govorite o tome gde ste stanovali i tako dalje. Da li je nesporno ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja bih molio da vidim to?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pogledajte. To vam je 02188141 oznaka ove stranice po registraciji. To je vaša ova izjava, na samom početku, na samom početku ove vaše izjave koju ste uostalom i vi citirali.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja mislim da gospodin Milošević govori o tabulatoru 12, a dokazni predmet 323, molim da se to pokaže svedoku

SVEDOK DULOVIĆ: Da.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se, za zapisnik, radi se o dokaznom predmetu 342.

SUDIJA MEJ: Da, tabulator 12, to je izjava koja je data istražnom sudiji.

TUŽILAC GRUM: Da. Izgleda da o tom dokumentu govori gospodin Milošević.

SUDIJA MEJ: Da li je dokument predočen svedoku? Tabulator 12, prvi paragraf. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, kad imamo, znači, u vidu sve to što se dešavalo u toku leta i do tada 1.000 ubijenih Srba, kad imamo u vidu i ovo što i vi nazivate deblokada kasarni u Vukovaru koje su bile blokirane, da li mislite da onda vojske nije trebalo da spasava, ne samo svoje vojnike u Vukovaru, nego i građane čiji su životi iz dana u dan nestajali u ovim divljanjima ovih ustaških grupa, koji su i sebe nazivali ustašama, što ćemo lako ustanoviti? Da li mislite, dakle, da nije trebalo da spasava ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ne. Morate da pređete na pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kažem; da li mislite da vojska nije trebalo da interveniše, da deblokira kasarne i da zaustavi pokolj civila u Vukovaru kojih je već do tada 1.000 ubijeno?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta kažete?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam znao ništa o tome.

SUDIJA MEJ: Ako je ovo tačno, da li ste znali nešto o tome? Naravno, optuženi tvrdi da se radilo o pokolju civila. Pretpostavljam da misli na civile Srbe. Da li ste vi čuli nešto o tome?

SVEDOK DULOVIĆ: Ne.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, da li vi tvrdite da je 1.000 Srba ubijeno, ako sam vas dobro razumeo?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja imam do tada, odmah posle proglašenja ...

SUDIJA ROBINSON: A kada se to desilo?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Sve se desilo u toku leta 1991. godine i sve se desilo mnogo pre napada na Vukovar i kasarne su u Vukovaru blokirane mnogo pre napada na Vukovar. Isključena voda, struja i pucano sa svih strana po tim kasarnama da bi se pokazalo kako se hrvatska samostalnost osvaja ratom, iako je vojska htela da izade iz Vukovara, ali to nije bilo omogućeno. Prema tome, sve to ovaj bi svedok morao znati. On o tome ne zna ništa a o tome postoji ogroman broj dokaza. Na kraju krajeva, ja sam neke citirao. Mogu li da nastavim ili ćete da napravite pauzu?

SUDIJA MEJ: U pravu ste. Vreme je za pauzu.

TUŽILAC GRUM: Hteo bih samo nešto da kažem pre pauze. Pošto izgleda da ćemo da nastavimo i sutra, Tužilaštvo je veoma zabrinuto oko ove bezbednosne situacije, te bismo hteli da nam se dozvoli da se obratimo Odelenju za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Section) da li oni žele dalje to da istražuju ili možda, recimo, da neko iz Tužilaštva razgovara sa gospodom Dulović, bilo u prisustvu nekoga od prijatelja suda ili predstavnika Sekretarijata (Registry). U svakom slučaju, hteli bismo da saznamo tačno o kojim pretnjama se radi.

SUDIJA MEJ: Time ćemo da se pozabavimo posle pauze. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Grum, u vezi sa onim šta ste spomenuli pre pauze, mi ćemo da dozvolimo da istražitelj o tome porazgovara sa svedokom. Naravno, on može samo da razgovara o tome šta se desilo, a ne i o Predmetu.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Duloviću, ranije smo rekli da ni sa kim ne smete da razgovarate o svom svedočenju, ali zbog ovih događaja koji se tiču vaše supruge mi ćemo da dozvolimo istražitelju da o tome sa vama razgovara. Molimo vas, naravno, da samo o tome razgovarate, a ne o ovom predmetu i o vašem svdočenju. Dakle, samo razgovor u ograničene svrhe izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sobzirom da ste novinar, gospodine Duloviću, da li ste pratili šta se događalo sa medijima tada u Vukovaru? Da li vam je poznato, na primer, da je 2. maja u toj opštjoj atmosferi pogroma u Vukovaru HDZ-e nasilno preuzeo Radio Vukovar i imenovao novog direktora Zdravka Šeremeta, člana opštinskog odbora HDZ-a za novog direktora radija, pošto se radi o stvarima gde su vaše kolege novinari u pitanju, da li vam je to nešto bilo poznato?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Kad sam ja bio, Radio Vukovar je bio u rukama Srba i tu su bile neke dve novinarke i jedan muškarac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam o ovome što se događalo pre.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: A to ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o tome. A da li vam je poznato da je istog dana, znači isto 2. maja došlo do koordinirane akcije MUP-a Hrvatske na etničkom čišćenju Borova Sela?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate, na primer, za činjenicu da je Hrvat, načelnik policije hrvatske u Osijeku, koji se zvao Kir Rajhl i koji je energično bio protiv takvog ustaškog divljanja u Vukovaru, ubijen na putu

Osijek - Vukovar od strane istih tih Merčepovih ljudi, jer je htio da smiri situaciju, jer je htio da prestanu ta dejstva?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To znam. To sam čitao i slušao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta znate o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To šta ste vi ispričali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ako je to tako, znači da ubijaju i svoje šefove policije koji se suprotstavljaju takovom divljanju, da li možete da prepostavite onda razmere takvog divljanja i stepen ugroženosti srpskog stanovništva u tom divljanju koje je trajalo čitavo leto?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da iznosim prepostavke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je u oktobru i novembru 1991. godine, tada, kada vi kažete da je stalno bombardovan Vukovar, da je jedna trećina ukupnih hrvatskih snaga, zajedno sa stranim plaćenicima, neke smo mogli da vidimo i ovde na filmu, napadala na Srbe na području Vukovara upravo u to vreme?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To prvi put čujem. Naročiti o stranim plaćenicima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da su se tada u gradu nalazile između 6.000 i 8.000 tih paravojnih formacija Hrvatske, koji su sami sebe zvali "ustašama"?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pošto ne znate za ove grupe, da li znate da je osnovicu tadašnjih snaga, tih, takvih, ne bih htio da kažem hrvatskih snaga, jer bi to na neki način bila ljaga na hrvatski narod, ali tada su to činile 204. vukovarska brigada, brigade iz Vinkovaca, brigada iz Zagreba, 100 dobrovoljaca, 50 pripadnika MUP-a iz Varaždina, Čakovca, 400 mobilisanih gardista, za mene nepoznate snage HOS-a, to jest, Hrvatskih oružanih snaga, a onda i ti međunarodni plaćenici u brigadi "Kondor", grupa "Čikago", 150 neofašista i plaćenika? Da li ste išta vi o tome saznali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ništa o tome nisam saznao, ni ja, niti moje kolege. To prvi put slušam sad. Možda je to bilo tada, ali ja to sada slušam prvi put. Te egzaktne podatke novinari i obični ljudi nisu znali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate ili ste kasnije čuli da je Gogrit Kisel, Aleksandar Volter, Petar Bindre koji su uhapšeni u Austriji (Austria), dakle ne ni u Srbiji ni u Istočnoj Slavoniji, nego uhapšeni u Austriji krajem 1993. godine, obelodanili njihovo učešće u tom ratu 1991. godine? Govorim o neofašistima, plaćenicima ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o tome ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni to ne znate?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ali prepostavljam da je i za vas nesporno da je kada je vojska krenula u Vukovar oktobra 1991. godine, njihov zadatak bio deblokada kasarne u Vukovaru. Je li to bar nesporno?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je od strane Predsedništva SFRJ, znači Predsedništva Jugoslavije koja je još uvek funkcionala i JNA koja je bila na celoj teritoriji, bilo čak zatraženo posredovanje Evropske zajednice (European Community) da se izvrši ta deblokada i da se prestane sa pokoljem i da je tek nakon potpuno jasne situacije da od toga nema ništa, vojska izvršila napad na, za deblokadu kasarne?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o tome ništa. Novine nisu stizale u Vukovar. Struje uglavnom nije bilo tako da nisam imao prilike ni da čujem to, ako je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi da li znate za opšti napad MUP-a Hrvatske i Zbora narodne garde i drugih paravojnih formacija na sve blokirane kasarne na teritoriji cele Hrvatske? Da li išta o tome znate?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Znam za Sloveniju, a za ove ne znam. A znam, slušao sam... Da, da. Bilo je toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Duloviću, vi ste prethodno, tokom leta, bili u Borovu Selu, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste tada utvrdili da su 4. jula izvršena prva masovna ubistva Srba?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Ne. Što ne znači da nije bilo. Ali se ja ne sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li su vam poznati podaci o streljanju 20 ljudi kod dečijeg dispanzera u Vukovaru, a zatim streljanja u Zelenoj ulici još takođe nešto više od 20 ljudi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam u te obe ulice, ali o tome nisam čuo, o streljanju decu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za događaj ...

SUDIJA MEJ: Ono šta se tvrdi jeste da su deca streljana u medicinskom centru. Mi to ne znamo. Možda je to istina, a možda nije. To je nešto šta sugeriše optuženi, ali o tome ništa niste čuli. Da li je to tačno, gospodine Duloviću, ako se to uopšte desilo?

SVEDOK DULOVIĆ: Tih dvadesetoro dece ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne govorimo o deci, gospodine Duloviću ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: O streljanju dece?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne. Ne govorimo o streljanju dece. Rekao sam da je streljano 20 ljudi u blizini dečijeg dispanzera u Vukovaru. Ne govorim ni o kakvom streljanju dece ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dečiji dispanzer je u blokadi ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ko su bili, tih dvadesetak ljudi koji su pogubljeni? Koje nacionalnosti su bili?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Srpski civili.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle govorim, gospodine Duloviću, samo da bude jasno, o svim tim zločinima koji su se dogodili u toku leta

i mnogo pre napada čiji je cilj bio deblokada kasarni. Da li vam je poznat događaj 15. avgusta kada su napadnuti vojnici koji čak nisu ni imali oružje, nego su napadnuti kod pruge? I da postoje podaci o dvojici ustaša, kako su sebe nazivali, Miljković i Zrinić. I da je taj Zrinić vojniku izvadio zlatne zube nožem, a potom ga zaklao. Da li je vama uopšte poznato kakav se rat vodio tamo u Vukovaru i sa kojim stepenom svireposti?

SVEDOK DULOVIC – ODGOVOR: Nije mi poznat taj događaj a o stepenu surovosti sam slušao mnogo i čitao u novinama kako je, na primer, u Borovom naselju zaklano četrdesetoro srpske, srpskih beba, male dece iz zabavišta, stavljene u najlon kese. To su pisale sve novine. Ja sam bio tamo i moj kolega Gulan iz "Borbe". Prvoverili smo, nikad niko nije pružio nijedan dokaz da je to tačno. To su bile medijske laži čiji je cilj bio samo da revoltiraju Srbe kako bi se uspešno borili. Prema tome, ta klanja... To bih morao da vidim da bih tvrdio. Ovo je apsolutno dokazano da ništa od tih priča koje su na sva usta pisana i govorena preko radija i televizija su bile gole, gole laži.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Duloviću ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, kako bih bolje shvatio ono šta tvrdite, da li vi kažete da je napad na Vukovar u jesen bila odbrana, kao reakcija na napade na Srbe koji su bili izvršeni tokom leta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne, gospodine Robinson (Robinson). Čak je stvar mnogo složenija. Bilo je ubijeno tokom leta 1.000 Srba u Vukovaru, a bile su blokirane i kasarne o kojima i svedok govori, o kaciji vojske da deblokira kasarne u centru Vukovara koje su bile opkoljene, odsečena struja i voda i pucano sa svih strana na njih. Prema tome, zločini su vršeni nad civilnim stanovništvom ...

SUDIJA ROBINSON: Kada je vojska krenula sa tom akcijom deblokiranja kasarni? Kog meseca je to bilo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svedok može to sam da kaže. To je bilo tek oktobra, koliko ja mogu to da vidim po ovim informacijama ili čak početkom novembra. Ali svedok to može sam da kaže. Sve u toku leta što se dešavalo, bilo je pre te akcije i blokada kasarni i ubijanje vojnika i masovna ubijanja civila. Ja ću na to doći. Na primer, gospodine Robinson, ja imam ovde pisano

izjavu izvučenu iz sudskog predmeta svedoka Dragutina Guzovskog koji je bio direktor komunalnog preduzeća, direktor komunalnog ...

SUDIJA ROBINSON: Samo sam htio da bolje shvatim vaše tvrdnje, a sada možete da nastavite sa unakrsnim ispitivanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: On ovde govori, pošto je on bio direktor komunalnog preduzeća i u čijoj su nadležnosti bila i sahranjivanja i groblja i tako dalje, o stotinama ljudi, Srba, jer Hrvati su sahranjivani na katoličkom groblju, koji su sahranjivani na stadionu, po raznim ulicama i tako dalje, po naredbi vlasti u Vukovaru. O stotinama i stotinama o kojima on govori. Stim što ovde isto, ovo je rukom pisana njegova izjava, što govori o tome da nije sahranjivao vojnike Vojske Jugoslavije jer su njih, te ...

SUDIJA ROBINSON: Da, da. Shvatam. Vi ćete, kada na to dođe red to i da predočite. Pokušaćete to da izvedete kao dokaz.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li uopšte znate zašto su pojedine jedinice, dakle, kad se sve ovo ima u vidu, i pojedini dobrovoljci bili u okolini Vukovara ili u samom Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da bi osvojili Vukovar i ušli u njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su vam, gospodine Duloviću, jasni razlozi od kojih sam bar neke nabrojao, dakle ova masovna ubistva, masovne sahrane ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, to je nešto o čemu ćemo mi morati da odlučimo, dakle o kontekstu. Nije na svedoku da sada o tome govori. On je svedočio o onome šta je lično video ili lično čuo. A mi ćemo da donešemo odluku o tome zašto je do svega toga došlo. Mi, a ne svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, na primer, da li vam je poznato 20. avgusta, o tome je posle bilo svedočenje onih koji su to uradili i bili uhapšeni od strane vojnih vlasti, devojka Slađana Petrović u bloku 1E, imala je 25 godina, nosila je mleko. Oni kažu: "Zaustavili smo je i udarili je. Ona je pala na travu. Vezali smo joj ruke, skinuli pantalone. Onda smo joj noge vezali, pobili smo kočeve, tako da je ostala raširenih nogu. Rasporio sam je od grla do stomaka zato što je Zrnić rekla da je ustaša. Onda je Zrnić od mene tražio da joj isečem vilicu i ja sam joj nožem odsekao donju vilicu i

predao Zrniću". Da li ste imali u vidu takve događaje i da li ste išta čuli o takvim događajima? Ili o tome kad kaže: "Zaklao sam tog vojnika. Jednom rukom sam ga uhvatio za kosu, a desnom sam ga zaklao do polovine vrata. Onda me je za ruku uhvatio Zrnić, pa smo ga preklali do kraja ... "

SUDIJA MEJ: Jedno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ...

SUDIJA MEJ: Po jedno pitanje. Kako svedok uopšte može da odgovori na ovo. Kako svedok uopšte može da odgovori na čitav niz stvari. Nije pošteno prema svedoku. Gospodine Duloviću, prvo vas optuženi pita u vezi sa napadom na jednu devojku. To se navodno desilo 20. avgusta. Da li bilo šta znate o tome?

SVEDOK DULOVIĆ: Nikad čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni o ovom klanju vojnika i tako dalje? Ja uznosim ovde samo neke pojedinačne primere, pošto sam shvatio da se vi služite raznim pojedinačnim primerima, pa mi nekako nije jasno da nemate nijedan pojedinačni primer koji govori o ovome šta je bilo prilično poznato i u Vukovaru i okolini u to vreme. Vi znači ništa o tome ne znate? Nikad niste čuli?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne. Nemam razloga da ne govorim o tome ako bih znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je, na primer, čak pred Vojnim sudom u Beogradu bilo suđenje nekim koje je vojska uhapsila, koji su vršili zločine, na primer koji su masakrirali ljudе u čišćenju te Vinogradskе ulice? To je ulica u Vukovaru, verovatno ste tada bili тамо?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je to suđenje bilo zatvoreno za javnost, ako ga je bilo. Nikad nisam slušao. Ja bih otišao na takvo suđenje uvek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. To pretpostavljam, pošto ste vi inače najveći deo svog novinarskog posla proveli prateći sudove. Ima ovde u toj optužnici, pa onda тамо i u presudi. Na primer, govori, to je protiv Marka Filkovića, Zdenka Štefančića, Mire Dunato, o tome kako su uveli Srbina

Predraga Ćirića u podrumske prostorije gde je bio smešten Filkovićev štab, pristupili ispitivanju o njegovoj pripadnosti Srpskoj demokratskoj stranci.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Gde se to događa?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Vukovaru. "Pri čemu je", kaže Štefančić "cev pištolja stavio Ćiriću u usta, preteći da će ga ubiti, pa su u cilju da Ćirića zaplaše i od njega iznude priznanje, odveli ga u obližnje dvorište, pokazali mu šest muških leševa, a ubrzo zatim Štefančić je na tom mjestu izvršio ubistvo Ćirića, tako što je iz pištolja u njega ispalio osam metaka". Da li ste čuli išta o tim zločinima za koje se i sudilo u to vreme?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Imate li tu neki detalj gde se to događalo? Ne u Vukovaru. Da li je to u nekoj fabrici "Borovo" ili tako nešto?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde imam celu optužnicu. Događalo se u Vukovaru i to je bilo povodom akcije čišćenja upravo te Vinogradskе ulice koju prepostavljam da znate u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ne znam ništa o tome. Znam da je bilo govora da je neka žena pravila zločine u nekoj fabrići. Da li je to "Vuteks" ili "Borovo", fabrika obuće. Ali ne znam ništa više o tome, sem da sam to slušao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Da li mislite na ženu koja se zove Piplica Ksenija, zvana Senka, rođena 1967. godine?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ona je učestvovala u odvoženju tri neidentifikovana lica na Dunav prema staroj klanici gde su ova civilna lica i likvidirana, od kojih je ona ubila dvojicu pucanjem iz pištolja, nakon čega je leševe ubijenih sa jednim gardistom gurnula u Dunav ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam o tome ništa ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo je presuda. Ako želite da vam je priložim gospodine Mej, lako ću vam je priložiti, kao i ovu koju sam maločas citirao, ali nemam utisak da ste za to zainteresovani.

SUDIJA MEJ: Da li Tužilaštvo ima prigovor?

TUŽILAC GRUM: Pa mi bismo hteli da pogledamo te dokumente i ako se radi o overenim dokumentima, onda Tužilaštvo neće imati nikakvih prigovora na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo još jedno pitanje ...

SUDIJA MEJ: Da vidimo tu presudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ću vam to dati kasnije.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle samo da zaključim, vi ništa niste znali o tome da je nekoliko meseci pre tih događaja koje vi opisujete u Vukovaru, trajala likvidacija Srba u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li ste možda čuli o tome da je upravo ovaj Marin Vidić koji je bio izaslanik Vlade Hrvatske za Vukovar, u svom dnevniku od 4. septembra 1991. godine, čak imam podatak da je to na strani 111 zapisao: "Srbi su u gradu. Rešiti ih sve". Da li ste čuli za te događaje?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Ne. Nisam čitao to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da su među ovim ubicama u Vukovaru bili i mnogi poznati kriminalci, kao što je bio Dražen Gažo, koji je i pre toga više puta osuđivan? Da li ste čuli za to ime i da li ste čuli za zločine koje je on izvršio?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne sećam se imena, niti tog, kako kažete, Dražena Gaže.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, na primer, kako je ubijen vlasnik lokala "Grmeč" u Borovom Naselju? Taj ga je ubio.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam ovde iz sudskog spisa gde kaže: "Neutvrđenog dana krajem oktobra 1991. godine", govori se o ubistvu u "Grmeču", "pripadnici ove jedinice paravojne, ustaške, bacile eksploziv u

kafanu, 'Grmeč', svojini Sučević Branka, invalida bez jedne noge, srpske nacionalnosti i ubili ga. A neutvrđenog dana jula 1991. godine u objekat Civilne zaštite privedeno lice srpske nacionalnosti, po imenu Milenko koji je nakon ispitivanja i mučenja ubijen i bačen u Dunav". Da li išta znate o tome? Ovo se odnosi na suđenje Zoranu Šipošu, takođe pripadniku tih grupa ubica koje su harale Vukovarom. Da li išta znate o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam. Ja ne tvrdim da toga nije bilo, ali ja o tome ništa ne znam. Ja nisam mogao da znam... Vi sada pominjete Borovo Naselje. Novinari su prvi put ušli u Borovo Naselje na dan pada Vukovara. Ja sam bio taj dan tamo, ali nisam... I da je bilo, nisam ni imao vremena, ni bio tu da čujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za događaje 28. oktobra, isto ta jedinica istog tog Zorana Šipoša uhvatila civile: Petranović Zorana, Mladena Jovića, Radovana Vukićevića, Jovicu Leskovca, Voju Dekića. Terala ih da kopaju rovove tamo gde su padale granate, a posle ih pobila. Da li znate išta o tome?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ili o Nikoli Ćibariću koji je takođe ubijen od strane iste te grupe. Da li nešto o tome znate? Ne znate takođe?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sve ove primere vam čitam isključivo iz sudskih spisa. Dakle, ne ni iz novina koje, kažete, senzacionalno pišu, odnosno senzacionalistički, ni iz nekih prepostavki, nego iz sudskih spisa. A da li ste možda čuli, pošto je ovo zaista jedan krajnje morbidan događaj, kad ste bili u Vukovaru šta je radio Nikola Pilipović, zvani Šiptar, koji se seksualno iživljavao nad mrtvima vojnicima Vojske Jugoslavije? Jeste li čuli za taj događaj?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da o tome upravo govori general Špegelj u svojoj knjizi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam čitao.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Ulažem prigovor. Očigledno je da je svedok rekao da je bio u Vukovaru tri meseca. Zamolio bih gospodina Miloševića da ograniči pitanja na taj period i na događaje iz tog perioda. Ali sada izgleda da prelazimo na neke stvari koje nemaju nikakve veze sa tim vremenskim periodom i o kojem ovaj svedok ne može da ima nikakva relativna saznanja.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ako ste zainteresovani da ih pogledate, pa onda posle toga možete da odlučite. Inače kompletne sudske spise imaju moji... Izvolite. Kompletne te sudske spise imaju moji saradnici. Mogu vam ih dostaviti. Ovde je reč i o optužnicama i o presudama i možda će vas interesovati.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Pravi način jeste da svi ovi dokumenti budu jedan dokazni predmet i to u svrhu identifikacije. Dakle, odrediće se broj, zatim će ti dokumenti da budu prevedeni. U međuvremenu Tužilaštvo može da ih pogleda i ukoliko bude prigovora, Tužilaštvo će nam to saopštiti.

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane 54, označen u svrhu identifikacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Materijal je šaran za potrebe postavljanja mojih pitanja, ali u čistom obliku mogu da se dobiju od mojih saradnika, bez ovih oznaka, šara, nego u celini kao sudske spisi. To su ispodvlačeni, obeleženo neko pitanje i tako dalje. Dobro. Znači niste čitali ni Špegeljevu knjigu?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li ste čuli za zločine koje su izvršili Borisav Vukojević iz Sotina i Pero Janjić, zvani Tromblon? Da li ste čuli o tome bilo šta kad ste bili u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećame se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Duloviću. A pošto ste se bavili sudovima, da li znate da je Vuković priznao na saslušanju kako

je ubijao vojнике, ne samo iz zasede, već i iz neposredne blizine prilazio i ubijao?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao, ja ne sumnjam da je najverovatnije... Verovatno se to, kad vi kažete, i dogodilo ali ja zbilja o tome ništa ne znam. Da znam, ja bih rekao. Uostalom, to je bilo davno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Duloviću. Da li vam nešto znači ime Jastreb tamo za taj Vukovar?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, to već znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E ko je bio Jastreb?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Jastreb je bio Mile Dedaković, komandant odbrane Vukovara. Tako su ga zvali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li se sećate njegove naredbe u kojoj doslovce stoji: "Ko zarobi četnika, neka ga vodi doma, meni ga ne treba", što su svi tumačili da zarobljenici moraju biti ubijeni?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja to nisam mogao nikako da čujem, jer je to bilo unutar Vukovara. Ja sam bio sa spoljne strane Vukovara, ne među Hrvatima, nego među srpskim dobrotvoljcima, vojnicima i ostalim koji su držali opkoljen Vukovar. Kako bih ja to mogao da čujem šta je Dedaković naređivao svojima u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za ime Zlatka Jankovića koji je, između ostalog, ubio borca iz Drugog svetskog rata narodnooslobodilačke borbe, invalida bez obe noge?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za imena Marko Filković Kinez, Zdenko Stefančić Plavi? Da li ste čuli za njih?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja imam imena ljudi sa kojima sam razgovarao i koji su mi rekli za ponešto, a o ovim imenima ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro Gospodine Duloviću. A da li vam je ošta poznato sa miniranjem srpskih kuća, kao što je to, na primer, radio, Ante Budimir? Da li vam je poznato to ime i da li vam je išta poznato o miniranju srpskih kuća na području Vukovara?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, na primer, u decembru 1993. godine čak je i "Njujork tajms" (The New York Times) pisao, pisao je David Bajnder (David Binder) o 10.000 srpskih kuća dignutih u vazduh dinamitom u Hrvatskoj i da je Hrvatska potpuno etničko očišćena od Srba. Najčistija etnički zemlja u Evropi (Europe). Kako to vaš američki kolega zna o tome, a vi ne znate ništa koji ste bili tamo na licu mesta? Da li je moguće da ne znate ništa?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: A možda je moj kolega brojao te kuće, a ja nisam bio u prilici da brojim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A možda ste čuli izjavu ministra spoljnih poslova tadašnjeg, Granića, koji je rekao: "Jeste, 7.000 kuća je dignuto u vazduh". Nije baš 10.000, ali evo za 7.000 se i on složio u ime hrvatske Vlade i da nikakva istraga nije vođena?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam slušao ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni to ne znate ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam, nisam slušao Granića nikada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli za imena Mirka i Zvonka Tvorela koji su sami ubili 30 ljudi iz snajpera u toku tih akcija u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Niko mi nije pričao o tome, niti znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li išta znate o posebom isticanju gardiste, to jest člana Zbora narodne garde, Mate Lončara koji je svojim žrtvama isključivo odsecao polne organe i pred Dedakovićem, odnosno Jastrebom ubio više civila? Da li znate za te događaje? Da li vam je iko o tome pričao kad ste bili u Vukovaru?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi govorite o tome da je Vukovar bio non-stop bombardovan i da su Hrvati jedino pucali kada su se branili od Srba. To je dakle vaša tvrdnja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To sam ja gledao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I za sve ovo vreme niste videli ni jedan jedini događaj koji se dešavao u Vukovaru, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam imao prostora da gledam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli išta o zapovedniku Ivici Šojiću u Vukovaru? Šta je on radio sa svojom grupom za spaljivanje leševa? Ili šta je radio ovaj Guzovski? Pošto o njima postoje saslušanja sudska i tako dalje. Vi ste bili sudske novinar. Da li ste se ikada za to interesovali?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nikad nisam slušao o tome, niti je bilo nagoveštaja da se sudi tim ljudima i gde se sudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo ovde imam rukom pisanu izjavu Guzovskog. Svaka strana je potpisana. "Nisu", kaže "vršili prevoz i sahranjivanje vojnika JNA, pošto su njih spaljivali pripadnici Zbora narodne garde i vojne policije Republike Hrvatske". Ali u ovom... Da je taj Ivan Šoljić formirao posebnu grupu koja je vršila spaljivanje vojnika JNA. A on ovde u ovoj izjavi govori o raznim grupama: 30, 120, 40 i tako dalje na raznim mestima sahranjivani, od stadiona do ulica i tako dalje. Da li išta znate o tom broju ljudi pobijenih i evo, kao što vidite i sahranjivanih od strane... Tu uz njegovu izjavu postoji i crtež lokacija groblja, lokacija stadiona, staro groblje, mini market, park, bolnica, stadion, zajednička grobnica ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li vas interesuje, gospodine Mej, ova izjava direktora Komunalnog preduzeća iz Vukovara?

SUDIJA MEJ: Mi ćemo to da razmotrimo. Gospodine Grum, da li imate nešto da kažete u vezi sa ovim?

TUŽILAC GRUM: Da, mi prigovaramo na usvajanje ovog dokumenta. Mislim da bi bilo dobro da se gospodin Guzovski, mislim da se tako zove, pojavi pred Pretresnim većem i da onda on odgovori na pitanja i da i mi možemo da se pozabavimo stvarima kojima je on navodno bio očeviđac.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Ne, nećemo da usvojimo dokument. Možete da ga vratite optuženom. Da, vi možete njega da pozovete kao svedoka, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u vašem iskazu na trećoj strani u preposlednjem pasusu da su srpska sela bila neoštećena, a ovde ste rekli juče u usmenoj izjavi da su i srpska sela bila oštećena, ali da su hrvatska

bila više oštećena, koliko sam ja zapisao vašu izjavu. Pa da li biste mogli da precizirate?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da. To se može i danas videti ako se krene automobilom za Vukovar. Zavisi, od sela do sela ali je evidentno da su hrvatska sela daleko više rasturena i razrušena nego srpska, a idu jedno takoreći za drugim, nekoliko. Neka su manje, neka su više. Nije isti nivo razaranja bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi objašnjavate u poslednjem pasusu na trećoj strani da ste sreli Veselina Šljivančanina ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavcima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavcima prvi put.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da vam je bilo jasno da on na poprištu borbenih dejstava nikom nije bio odgovoran. Na osnovu čega vam je to bilo jasno?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pa na osnovu njegovih relacija sa ostalim oficirima. Moj utisak je bio taj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako možete da prepostavite da jedan oficir nikom nije odgovoran?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Na ratištu, očigledno. To lepo piše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, pošto kažete da je on izvukao iz podruma 150 ljudi i da je pozvao novinare da pođu sa njim i da su to uglavnom bili Hrvati, ali da je bilo i Srba, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je se onda dogodilo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Onda se dogodila jedna situacija kojoj su prisustvovali novinari, strani a i mi. Major Šljivančanin je "motorolom" pozvao i navodno se čuo sa Miletom Dedakovićem, Jastrebom i tada je... Slušali smo ga, rekao je: "Ne dozvoli da ovi ljudi ginu, nego da ti meni izadeš megdan da junački podjelimo megdan", što je bilo više nego smešno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro. To je sad nekakva epska sekvenca koja se očigledno odnosila na to da je sramota da ginu nedužni civili i da ako neko treba da se pobije, da to treba vojska da uradi, odnosno eto, jedan komandant i drugi komandant. Eto, malo arhaično ali ne vidim da je to neki zločinački postupak Šljivančanina ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To нико nije rekao. Vi ste me pitali šta se dogodilo tad i ja sam vam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A objašnjavate da ste 13. novembra bili lično prisutni kad je Miroslav Radić sa grupom ljudi i sa jednim iskusnim dobrotvorcem spremao se da krene u akciju. Da li ste sigurni da to nije bila akcija oslobađanja kasarni ili spasavanje ugroženih civila?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to je bio napad na neki toranj, vodotoranj. Otpriklike tako nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Napad na vodotoranj?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nego tamo su bili Hrvati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete snajperisti na vodotoranju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja ih nisam video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li mislite da civili stanuju na vodotoranju?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da vas je Aleksandar Bojkovski, zvani Saša pozvao da vam pokaže leševe šest osoba koji su bili pripadnici Zbora narodne garde i konstatujete da su oni očigledno bili mrtvi već dva, tri dana.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To po mojoj proceni. Ne znam kako baš izgleda posle dva ili ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da ne ulazimo u te detalje. Vama je bilo tu sumnjičivo da niste videli oružje oko njih. Da li mislite da treba sve vreme da stoji oružje pored tih koji su stradali, ubijeni u borbi, pripadnici Zbora narodne garde?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nigde nisam rekao da mi je sumnjivo. Samo sam konstatovao. Jer to je što sam video. Ja vam kažem, to sam video. Prema tome ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kažete da su već par dana kako su bili mrtvi, ali pored njih nije bilo oružja, pa zato pretpostavljam da ukazujete na to što smatrate da je trebalo da ostave oružje pored njih da stoji.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Samo kažem da nema tu oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači ovi pripadnici Zbora narodne garde mrtvi tri dana nisu imali pored sebe oružje, posle tri dana. A rekli ste da oni nisu bili u uniformama, odnosno, koliko sam shvatio juče vaš opis, jedan je imao neku uniformu, drugi nisu ili su imali neki deo uniforme. A da li znate koliko je bilo učesnika u tim operacijama vukovarskim bez uniforme?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, niti bih mogao da znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, vi kažete da ste slušali razgovor Vojislava Šešelja sa nekom grupom oficira, kako je on rekao da je ovo veliki ispit za Srbe, da je rekao da ne sme nijedan ustaša da živ izade iz Vukovara, da su to bile Šešeljeve reči. Jeste li vi sigurni da ste to čuli?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno sam siguran, inače ne bih zapisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi hoćete da kažete gospodine Duloviću da vi u svoju beležnicu ste zapisivali samo činjenice ili ste pravili skice članaka koje ste želeti da objavite?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao nekoliko beležnica, a ovo mi je bilo bitno da slušam šta kaže Vojvoda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, gospodine Duloviću, da li je jašno da ste vi nastojali, na primer, evo i u ovom svedočenju da na svaki način objasnite, kao što je uostalom i politika cele vaše redakcije lista "Vreme", nekakvu srpsku krivicu za to što se tamo desilo, ne ulazeći uopšte... Vi na sva moja pitanja o ovim zločinima koji su prethodili, o masovnim ubistvima,

masovnim grobnicama, likvidacijama ljudi, blokadama kasarni, odgovarate da ne znate ništa.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi sa koje udaljenosti ste vi to prisluškivali razgovor Šešelja?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam prisluškivao taj razgovor, ta su vrata bila poluotvorena, čuo sam. Ja nisam prisluškivao. Nemojte da pričate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi u kom svojstvu je Šešelj tamo bio onda?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: To pitajte njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko se sećam, on je tada bio poslanik u skupštini i predsednik svoje stranke, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko je ljudi bilo na tom sastanku?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pet, šest otprilike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate imena tih ljudi?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Neka sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste sva koja ste znali, je l' tako?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste videli u Borovu da je mnogo ljudi bilo zatvorenog u fabričkoj obući "Borovo", da su to bili hrvatski civili, uključujući žene i decu. Da ste videli veliku količinu oružja koja je očigledno bila predata. Da li vi dovodite u vezu veliki broj ljudi sa oružjem koje ste tu videli?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Dovodim u vezu, jer su... Bio sam tu kad su izlazili i tovareni u autobuse. Tu je bilo i vojske i civila i žena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, objasnite mi šta se desilo sa tim ljudima?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Oni su ušli u autobuse i otišli. Odveženi su bili. Gde su otišli tada se nije znalo. Posle nam je rečeno da su oterani u Sremsku Mitrovicu u zatvor. Ali ne samo u Sremsku Mitrovicu, ovo je najsvežije što se zna, nego i u neku vrstu logora kod Zrenjanina u naselje ili ne znam šta je, koje se zove Begejci i mesto koje se zove Stajićevo. Odvojeno su bili civili, a odvojeno vojska. To će upravo da bude objavljeno, jer je istraženo i dokazano da je to bilo tako, da su bila dva logora kod Zrenjanina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, što se tiče zarobljenih vojnika, oni su se tretirali, prepostavljam, kao ratni zarobljenici?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što se tiče žena i dece, da li vi prepostavljate da je neko uhapsio žene i decu ili je to bio nekakav posao koji je vojska uradila da zbrine te žene i decu, da ih ne ostavlja na ratom ugroženom području, da ih smesti? Da li se nešto desilo tim ljudima koji su smešteni u neki sabirni centar? Mi u Srbiji nismo imali nikakve logore, niti mi je poznato da je vojska imala nekakve logore.

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam u čijoj ingerenciji, ali ovo je šta pričam tačno, a ti ljudi su bili razmenjeni... Zarobljenici ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što će reći preko Crvenog krsta predati ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam kako, samo znam da su razmenjeni sa zarobljenim Srbima ili nešto tako. Neka nagodba je bila tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li imate bilo kakav podatak da se tim ljudima koji su bili ili zarobljeni kao vojnici ili smešteni u sabirni centar kao civili, da se nekome od njih bilo šta desilo?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. To niko ne tvrdi. Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi tvrdite da ste uočili da je situacija tu bila anarhična, da su svi pucali noću kako su hteli. Razgovarali ste, kažete, sa nekom dvojicom dobrovoljaca koji su bili pijani. Koji deo grada ste vi tada obilazili?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Deo grada koji se zove Sajmište i u kom delu grada je većina, odnosno isključivo srpski živalj, bar ta ulica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da je vama neki čovek 21. novembra ispričao da su ubijali u Ovčari od 17.00 do 1.00 i da ne ponavljam sve ono što ste ispričali ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada bih želeo da zajedno pogledamo ovu vašu izjavu na koju ste se pozivali juče. Samo da nađem gde je to. Naime vi ste ... Vama je poznato pretpostavljam, a i bili ste pozvani kao svedok, da su ti događaji bili predmet istrage, je li tako, gospodine Duloviću?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da je krivični postupak vođen protiv nepoznatog izvršioca ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nepoznatih izvršilaca ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nepoznatih, da, da, nepoznatih, u množini. Ja sam pogrešio kad sam rekao u jednini. Protiv nepoznatih izvršilaca i na osnovu toga konstatujete da Sud, odnosno Tužilaštvo nije imalo nameru da identificuje stvarne izvršioce. Da li sam ja dobro shvatio to šta ste vi hteli da kažete?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Odlično ste shvatili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi kažete kako ste vi, u stvari, juče sam vas razumeo ...

SUDIJA MEJ: Molim pravnog asistenta da dođe za trenutak..

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Izvinite što sam vas prekinuo. Nastavite, gospodine Miloševiću, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da kao iskusnom novinaru u sudskim postupcima, jer ste pratili sudove, vam je poznato da se postupak vodi protiv nepoznatih izvršilaca kad se ne mogu sa sigurnošću identifikovati izvršioci. Vi kažete ovde na strani 4 ovog svog svedočenja: "Kasnije, više godina, na osnovu ovog opisa, slučajno sam došao do podatke", to je štamparska greška "do podatka", valjda, "da bi se moglo

raditi o izvesnom Slaviši Pavloviću iz Smedereva. Ja ne znam gde se sada nalazi taj čovek i da li je živ, niti sam potvrđio da su ovi podaci tačni". Dakle, vi ni u ovoj izjavi koju dajete kao svedok kažete da ne znate da li su ti podaci tačni, ukazujete na mogućnost da se radi o nekom Slaviši Pavloviću iz Smedereva, a postupak se vodi protiv nepoznatih izvršilaca, gde vi učestvujete kao svedok i u svom svedočenju ukazujete na mogućnost samo da može da bude taj Slaviša Pavlović. Dakle, da li su oni pre nego što ste vi ukazali da je moguće da bude, imali u vidu neko ime ili nisu ili ako ste im vi ukazali na ovu mogućnost za koju sami kažete "niti sam potvrđio da su ovi podaci tačni", da su oni mogli odmah, to vas pitam kao iskusnog novinara koji je pratilo rad sudova, da prekvalifikuju tužbu na Slavišu Pavlovića pre nego što sprovedu bilo kakvu istragu i idu dalje tim putem?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Pitanje, pitanje mi postavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na osnovu čega vi tvrdite, koliko se sećam, rekli ste da država nije bila zainteresovana da otkrije to ...

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Nisam pomirio državu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vlasti, sud, nije važno, nisu bile zainteresovane da otkriju to. Znači, vlasti otvaraju krivični postupak, govorim naravno o sudskim vlastima. Na osnovu čega vi izvlačite zaključak da vlasti nisu bile zainteresovane da utvrde ko je odgovoran za to?

SVEDOK DULOVIĆ – ODGOVOR: Zato što mislim da u tom trenutku vlastima nije bilo do toga da zbilja jure zločince, nego da je to sve bila farsa. Ovo je sve bila farsa. Taj Slaviša Pavlović o kome ja govorim ovde, kada mi je pričao, ne meni, nego nas je bilo više, o tome kako je teklo streljanje u Ovčari, ja sam ga opisao, ali njegovo ime sam čuo od čoveka koji bi to morao da zna i koji je bio zadužen da kontroliše i da ne kažem da juri zlikovce i koji je bio... Ja ga nisam video u Vukovaru, ali je bio тамо i to sam čuo od generala Aleksandra Vasiljevića, koji mi je posle izvesnog vremena kada sam mu ja ispričao taj događaj, posle toga mi je rekao da je reč o Slaviši Pavloviću iz Smedereva. Pretpostavljam da je to moralna da zna i vojska, odnosno sud ako je ozbiljno htio da se bavi progonom i izvođenjem pred Sud ratnih zločinaca. Nije postojala takva ozbiljna namera u vlasti, kako vi kažete.

SUDIJA MEJ: Sada ću morati da vas prekinem, jer je vreme da završimo sa raspravom za danas. Gospodine Miloševiću, možemo sutra da nastavimo.

Vi ćete da imate na raspolaganju još dva sata za unakrsno ispitivanje ovoga svedoka. Toliko smo vremena odvojili. A sad ćemo prekinuti sa radom. Vas, gospodine Duloviću, molim da se vratite u sudnicu sutra u 9.00.

Fond za humanitarno pravo